

**Velkopopovický Kozel
oceňuje dobrovolné hasiče**

ALARM[®] revue

CENA 50 Kč – 60 Sk
ROČNÍK XX.

číslo • 3/2010 **hasičů
a záchranářů**

**LITOMĚŘICE: Krásné ohlédnutí za minulým časem
LIPSKO: Velký obraz přítomnosti a budoucnosti**

FOTO: IVO HAVLÍK, DAVID MODRÝ

Hasičský rok s Kozlem!

Kupte 4 sudy piva **Velkopopovický Kozel** na svou hasičskou akci a získejte

sud ZDARMA!

Infolinka: 571 611 160

od 8:00 do 15:00, registrace akcí

také e-mailem: hasici@motyl.cz

www.kozel.cz

**Kdo umí,
umí**

napivosrozumem.cz

Nebývalý úspěch veletrhu v Lipsku, příští se bude konat v Hannoveru

Fotoreportáž Davida Modrého o vystavovaných požárních automobilech přinášíme na stranách 26 až 32.

Od 7. do 12. června vystavovalo na největším hasičském veletrhu světa Interschutz – Der rote Hahn v Lipsku více než 1350 firem ze 46 zemí. Velkolepá přehlídka požární techniky se konala na 90 000 čtverečních metrech výstavní plochy.

Veletrh navštívilo 125 000 lidí, o hodně víc než pořadatelé očekávali. Interschutz se koná v intervalu pěti let.

Prezident Německé asociace požární ochrany Hans Jochen Bläthe poznamenal, že výborná atmosféra mezi vystavovateli i návštěvníky vedla k mimořádnému obchodnímu úspěchu veletrhu. Velmi dobře se prosadili také nekomerční vystavovatelé jako Německý červený kříž a THW – služba technické pomoci.

Z Česka měly své expozice společnosti požárních automobilů THT Polička a ZHT Group, zásahových oděvů DEVA F-M, rukavic Holík International.

Z hlediska hasičů, profesionálních i dobrovolných, řekl na závěr veletrhu Hans-Peter Kröger, prezident Německé hasičské asociace, byla mj. důležitá pozornost, kterou veletrhu, a tedy hasičské problematice, věnovala německá politická místa, od představitelů města, spolkové země až po nejvyšší kruhy federální vlády a osobně kancléřky Merkelové.

Příští veletrh se bude konat 8. – 13. června 2015 v Hannoveru.

ALARM REVUE HASIČŮ A ZÁCHRANÁŘŮ, číslo 3/2010, ročník XX.

Vychází 6 x za rok.
Vydává Hasičské vydavatelství a nakladatelství Fire Edit, s.r.o.
Cena výtisku 50 Kč, roční předplatné 300 Kč.

Šéfredaktor: Ivo Havlík
Tisk: Tiskárna V. Ráji, Pardubice
ISSN 1801-6758
MK ČR E 292

Rošiřují společnosti PNS, a.s. Distribuci pro předplatitele provádí v zastoupení vydavatele společnost Mediaservis s.r.o., Zákaznické Centrum, Vídeňská 995/63, 639 63 Brno nebo P.O.Box 63, 639 63 Brno.

Příjem objednávek: tel.: 541 233 232, fax: 541 616 160,
e-mail: predpladne@mediaservis.cz. Příjem reklamaci: tel.: 800 800 890.

Objednávky do zahraničí zajišťuje Mediaservis s.r.o., administrace vývozu tisku, Paceačká 2773/1, 193 00 Praha 9, tel.: +420 271 199 250, fax: +420 271 199 902.

Smluvní vztah mezi vydavatelem a předplatitelem se řídí Všeobecnými obchodními podmínkami pro předplatitele.

Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s.p., odštěpným závodem Praha, č. j. Nov. 5312/95 ze dne 12. 7. 1995.

Adresa redakce: Hasičský dům,
Římská 45, 120 00 Praha 2
Tel.: 222 518 150, 724 074 441, Fax: 222 514 412
e-mail redakce: alarm.revue@hvp.cz
e-mail šéfredaktora: ivo.havlik@studiomatrix.cz

Od porážky nacistického Německa spojenci ve druhé světové válce uplynulo 65 let. Historickou událost si 8. května na nádvoří příbyslavského zámku připomenuli představitelé vedení Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska a starostové okresních a krajských sdružení hasičů. Po české státní hymně byl položen velký věnec před památník hasiče – zachránce života. Květiny hasiči položili rovněž na řadě míst hlavního města Prahy, ve městech a obcích celé země.

Na Hasičském domě v Praze je zasazena mramorová deska památce 954 hasičů, kteří položili své životy v boji s nacismem a splnili tak hasičskou přísahu z roku 1937, která zněla, citují: „Přisaháme při všem, co je nám svato a v plné shodě se svědomím, že budeme věrně sloužit své vlasti, republiky Československé a svůj život ochotně dáme za její obranu a za její svobodu.“

Deska na Hasičském domě v Praze byla odhalena brzy po válce, 28. září 1946.

VELKÁ ZTRÁTA ŽIVOTŮ

Dnes víme, že údaj o téměř jednom tisíci padlých hasičů není úplný. V souladu s tehdejšími poznáním zahrnuje hasiče, kteří byli popraveni za odbojovou činnost, byli zastřeleni ve stanném právu po atentátu na Heydricha nebo zahynuli v nacistických káznících či koncentračních táborech.

Podle nových zjištění a osobních svědectví se například převážná většina příslušníků I. čs. armádního sboru v Sovětském svazu rekrutovala z řad dobrovolných hasičů na Volyni. Jak potvrzuje bývalý frontový spojař, plukovník ve výslužbě Ing. Jiří Hofman, téměř každý muž na Volyni byl dobrovolným hasičem a ve zbrojnicích se celé skupiny hasičů vědomě připravovaly na boj s hitlerovským Německem. Pro toto střetnutí hasiči různým způsobem získávali zbraně.

K porážce Hitlera přispěli i hasiči, čtyři tisíce se jich domů nevrátilo

PIETNÍ AKT. Na nádvoří zámku v Příbyslavi byla 8. května uctěna památka hasičů, kteří padli ve 2. sv. válce.

Dobrovolní hasiči bojovali u Sokolova, v Dukelském průsmyku, u Liptovského Mikuláše, v Ostravské operaci, ale také v polské armádě a v československých vojenských útvech ve Velké Británii. Na frontách zahynulo nejméně 3 115 hasičů. Uvádí to publikace Českého svazu bojovníků za svobodu. Když k nim připočteme tisíce hasičů, kteří se stali obětmi domácího odboje, dojdeme k závěru, že to nejcennější – život – v boji s hitlerovským Německem položily přes čtyři tisíce českých, moravských a slezských hasičů.

VŠICHNI MĚLI JMÉNA

Za odbojovou činnost byl v roce 1944 popraven v Terezíně starosta protektorátního Svazu českého hasičstva v Čechách a na Moravě František Procházka.

Na samém prahu míru zahynul velitel okresního sdružení hasičů v Jičíně Antonín Kračmář. Zatčen byl před vánočními svátky 1944, v zatykači gestapa byla jako důvod zatčení napsána dvě strohá, ale výstižná slova: *Illeg Feuerwehr*. Ještě 2. května 1945 byl v Malé tereziánské pevnosti jičínský velitel počítán, ale osvobození koncentračního tábora se již živý nedočkal. Jak zemřel, není známo.

V Dukelském průsmyku v pouhých 17 letech padl mladý hasič Rostislav Kubový. Před útokem napsal rodičům: „Do boje jdu hrdě, aby když přijedu domů, a věřím, že to bude brzy, jste se za mně nemuseli stydět“. Na bojové cestě do Prahy zahynuli také další tři jeho rodinní příslušníci.

V Dukelském průsmyku bojoval také pozdější nositel Řádu sv. Floriána Josef Moravec, člen sboru dobrovolných hasičů v Děrném u Fulneku.

Jan Polívka byl členem ilegální polské armády a později příslušníkem Partyzánské brigády Mistra Jana Husa, která operovala na Vysočině. Nositel řady československých, ruských a polských válečných řádů a vyznamenání byl až do své smrti členem sboru dobrovolných hasičů ve Vojnově Městci.

Zasloužilý hasič Josef Janeba, člen sboru dobrovolných hasičů ve Svinarech v okrese Hradec Králové, byl jako český vlastenec vězněn v koncentračním táboře v Terezíně.

HOLD. Českou státní hymnu u památníku hasiče – zachránce života na nádvoří zámku v Příbyslavi zahrála hasičská dechovka kapelníka Václava Paličky. **Foto: Ivo Havlík**

V plánech na povstání se s námi počítalo, byli jsme jediní v Protektorátu, kdo měli auta a benzin

Co byly „Císařovy sítě hasičů“?

Objevný je popis úvah vrchního velitele domácího odboje generála Vojtěcha Luži o tom, jak do připravovaného povstání, k němuž na rozdíl od Slovenska v Čechách a na Moravě nakonec nedošlo, budou zapojeni dobrovolní hasiči.

V kapitole *Rada tří* memoárů letos v USA zesnulého generálova syna Radomíra Luži V Hitlerově objetí – Kapitoly z českého odboje čteme:

„V létě 1944 pokročila jednání o vytvoření nového odbojového ústředí tak daleko, že se organizace Avala, vedená Josefem Císařem, a další skupiny, mezi jinými na Císaře navázaná masová organizace Svazu dobrovolných hasičů v Čechách a na Moravě, která na svých poplachových cvičeních zmobilizovala úctyhodných 61 334 mužů ze 7 745 požárnických sborů, napojily na otce a Grňu. V každé větší obci Protektorátu působil hasičský sbor. Tvořili jej lidé, které bylo možné okamžitě mobilizovat, navíc měli spojení s ostatními sbory po celé zemi. Hasiči byli jediní v Protektorátu, kdo měl k dispozici benzin i auta – hasičské stříkačky. Gestapo čas od času odhalilo organizátory hasičského odboje, avšak během války byli hasiči natolik potřební, že se Němci neodvážili sáhnout na vlastní strukturu Svazu hasičů. Císař byl z toho důvodu neocenitelným spojencem. Vedle hasičských sborů napojil na odboj i Českou mysliveckou jednotu. Myslivci patřili k těm nemnohým, kdo měli za války povoleno vlastnit střelnou zbraň a střelivo, a podobně jako hasiči byli organizováni ve všech okresech Protektorátu.“

CÍSAŘ S KRYCÍM JMÉNEM KRÁL

Kdo byl Josef Císař, který řídil podzemní odpor dobrovolných hasičů? – Narodil se

v roce 1888. Pod krycím jménem „Král“ patřil k vedoucím činitelům českého domácího odboje. Byl spoluzakladatelem a od roku 1943 vedoucím skupiny Avala – Modrý kruh, která v letech 1944–45 působila v rámci Rady tří. Na jaře 1944 navázal spojení se skupinou Jaro a podílel se na vytvoření Rady tří a v červenci 1944 se stal členem jejího tehdejšího triumvirátu. Na celém území organizoval rozsáhlou odbojovou síť ze sborů dobrovolných hasičů. Dne 2. listopadu 1944 byl zatčen a do konce války vězněn. Po válce byl spolumajitelem exportní firmy v Praze. Koncem března 1948 odešel do exilu, usadil se v Miláně a podnikal též v marocké Casablance. Koncem padesátých let předčasně zemřel. Jeho manželka Marie, jež zůstala ve vlasti, se v červenci 1948 podílela na přípravách plánovaného odchodu prezidenta Beneše do zahraničí.

VŮDCEM MĚL BÝT GENERÁL LUŽA

Na jiném místě knihy Radomír Luža ještě jednou potvrzuje, že se jeho otec snažil dostat pod své velení všechna ilegální seškupení v českých zemích, tedy i „Císařovy sítě hasičů“, a pokračuje sdělením, že k 11. září 1944, kdy svolal jednání svého štábu, všechny významné skupiny, včetně hasičských, daly najevo, že přijímají Lužu jako velitele povstání.

Bojové předsevzetí generál Luža již splnit nestačil, za tři týdny byl zastřelen českými četníky ve vsi Hříšti u Přibyslavi. Padla nakonec též idea, že země bude od německých okupantů zbavena vnitřním povstáním, mocnosti rozhodly o osvobození Českoslovenka zvenčí.

IVO HAVLÍK

VELITEL. *Vůdcem podzemního domácího odboje až do října 1944 byl generál Vojtěch Luža. V připravovaném povstání proti německým okupantům počítal s tím, že hlavní roli v něm sehrají hasiči.*

VRAŽDA. *Pamětní deska na bývalém hostinci „U Němců“ v Hříšti u Přibyslavi kde byl generál Luža při přestřelce zabit. Z 24 generálů ČSR, kteří zahynuli za války, padl jako jediný se zbraní v ruce.*

ILEGÁLNÍ PLÁNY. *V každé větší obci Protektorátu působil hasičský sbor. Tvořili jej lidé, které bylo možné okamžitě mobilizovat, navíc měli spojení s ostatními sbory po celé zemi. Hasiči byli jediní v Protektorátu, kdo měl k dispozici benzin i auta.*

RENESSANCE. Východní průčelí přibyslavského zámku, které pochází z roku 1845, bylo nedávno omítnuto.

Text a foto: IVO HAVLÍK

OPRAVENÝ ERB. Restaurátoři bratři Mášové, rodáci z Přibyslavi, odborně opravili erb. Podle zjištění ředitele Státního okresního archivu v Havlíčkově Brodě Ladislava Macka byl nad hlavní zámecký vchod umístěn po požáru zámku v roce 1847. Je to osobní erb generálmajora Františka Josefa Dietrichsteina, jehož rod zámek získal při pobělohorské rekatolizaci země.

Přibyslavskému zámku je 450 let, jeho stavba začala ženitbou, z ruiny ho pozvedli hasiči

Renesančnímu zámku na Husově ulici v Přibyslavi je rovných 450 let. Založen byl v roce 1560 Zachariášem z Hradce, který více proslul vybudováním památkově proslulého náměstí v Telči, dnes zapsaného do seznamu světového kulturního a přírodního dědictví UNESCO.

Zatímco Telč vzdělaný český šlechtic a humanista zdědil spolu se Slavonicemi, Kunžakem, Rozkoší a Strmilovem v roce 1550 po předčasně zemřelém otci, Přibyslav, Ronov nad Sázavou, Borovou a Polnou získal věnem, když se 15. ledna 1553 v Polné oženil s osmnáctiletou Kateřinou z Valdštejna.

STARÉ SÍDLO LEŽELO V ROZVALINÁCH

Veselka to byla nevšední. Pozdější příseďící zemského moravského soudu, nejvyšší komorník a zemský hejtman k obřadu pozval mnoho urozených hostů. Všem poslal originální pozvání: „...prosíme, že s námi na noc veselí ku poctivosti naší pojedete a nám se k takové potřebě propůjčíte.“

Šedm let po svatbě Zachariáš začíná v deset kilometrů vzdálené Přibyslavi stavět zámek. František Půža v Kronice přibyslavské, vytištěn v tiskárně Františka Riedla v Němčickém Brodě v roce 1914, o tom píše: „Pan Zachariáš z Hradce zalíbil si velice těžení stříbra na statcích své manželky. Dojížděl často z Telče do Přibyslavi a bydlil tu i delší dobu. Poněvadž staré sídlo panské leželo v rozvalinách,

vystavěl si kol roku 1560 v Přibyslavi nový zámeček, zadní trakt nynějšího zámku. Nestavěl tedy na zbořeníšti bývalého hradu, nýbrž na místě pustého tehdy dvora přibyslavského.“

ZÁMEK POSTAVIL, POLNOSTI PRODAL

Stylisticky zajímavý je text, v němž Zachariáš v roce 1586 nechal vybudovat své

rozhodnutí prodat pole od dvora: „Já, Zachariáš z Hradce na Telči a v Polné, nejvyšší komorník markrabství moravského, vyznávám tímto listem obecně přede všemi, kdož jej uzří, neb čtoucí slyšeti bude, že dobrým rozmyslem na poníženou prosbu purkmistra, konšelův a obce městečka mého Přibyslavi, poddaných mých věrných prodal jsem a pomocí tohoto listu prodávám...“

DRUHÉ NÁDVOŘÍ. Bylo rovněž citlivě rekonstruováno, žel, památkáři nepovolili jeho překrytí skleněnou střechou po vzoru obdobného nádvoří v Hranicích na Moravě. Je to škoda, mohla v tomto krytém prostoru stát muzejní hasičská technika.

ZAKLADATEL ZÁMKU. Zachariáš z Hradce se narodil v roce 1526, zřejmě v červenci, bližší den není znám. Zemřel 6. února 1589 v Telči. Vzdělaný český šlechtic a humanista si za své sídlo zvolil v roce 1550 Telč, kterou zdědil po svém předčasně zemřelém otci. Dále ještě zdědil Slavonice, Kunžak, Rozkoš a Strmilov. Sňatkem s Kateřinou z Valdštejna získal Přibyslav, Ronov, Polnou a jiné. Jako dobrý hospodář a obchodník zakládal nové rybníky, zaváděl moderní způsoby hospodaření a zakládal cechy. Také stavebně upravoval celé město Telč a hlavně náměstí. Za pomoci italských architektů přestavěl telčský hrad na honosný renezanční zámek. Vykonával řadu veřejných funkcí: přísedící zemského soudu moravského, nejvyšší komorník, zemský hejtmán a místohejtmán. Byl dvakrát ženatý. První manželka Kateřina z Valdštejna († 23. září 1571) byla dcerou Karla Štátného z Valdštejna, oženil se s ní 15. ledna 1553. Měli spolu syna Menharta Lva. Podruhé se oženil v roce 1576 s Annou ze Šlejnic a jim se narodila dcera Kateřina (* asi 1577 – † 1598), která se provdala za Ladislava Berku z Dubé. Zachariáš z Hradce je pohřben na zámku v Telči v kapli Všech svatých, spolu se svou manželkou.

REKATOLIZAČNÍ DĚDICTVÍ

Jinou kapitolou je pozdější vývoj zámku. Při nekompromisním zabavování protestantského majetku po Bílé hoře si Přibyslav osvojil olomoucký biskup, fanatický rekatalizátor Moravy, rodák ze španělského Madridu František Dietrichstein. Proto znak tohoto rodu, dva vinařské meče na kněžském rouše dnes zdobí průčelí zámku.

Když zámek přestal být šlechtickým sídlem, stěhovali se do něj úředníci. Zřejmě se myli častěji, než se pudrovala šlechta. V roce 1882 byl do zámku zaveden vodovod a stížnost praví, že „spotřeba vody rozmnožením úřednických rodin v zámku čtyřikrát větší jest nežli dříve a že by bylo záhodno, aby

ZACHRÁNCE. Miroslav Řepiský, který poloviční ruinu původně Zachariášova sídla získal pro hasiče, říká k pozdějšímu překvapení: „Netušil jsem, že zámek je takřka zralý na demolici“. Za organizaci úspěšné obnovy byl Řepiský jmenován čestným občanem města. Symbolický klíč od jeho bran mu vyrobil tehdejší starosta Přibyslavi, akademický sochař Roman Podrázský.

PRVNÍ PRAPOR. Centrum hasičského hnutí, které sídlí v přibyslavském zámku, má od červnových dní vlastní prapor. Krátce po vybalení si ho prohlížejí zleva kustod muzea Milan Pátek, ředitel Jiří Pátek a starosta sdružení hasičů kraje Vysočina Jan Slámečka. Na líci praporu je vypodobněn zámek a znak města Přibyslav.

obec za dodávku vody do zámku vyžádala si ročního příspěvku 30 vodovodních trub“.

V RUKOU HASIČŮ

A ještě jiná kapitola přibyslavského zámku má letopočet 1980. Naplň ruinu zásluhou tehdejšího předsedy Svazu požární ochrany Miroslava Řepiského získali hasiči, zchátralý objekt kámen po kameni a cihlu po cihle rekonstruovali. Jak ovšem Řepiský k zámku přišel? Vysvětluje to vzpomínkou: „Hledal jsem vhodné místo v centru země. Tehdejší velitel hasičů v Havlíčkově Brodě Karel Špalek mě upozornil na chátrající zámek v Přibyslavi. Získat ho ovšem nebylo snadné, ačkoli šlo o poloviční ruinu, sídlilo v něm ně-

kolik firem a bylo tam 18 nehygienických bytů. Ale podařilo se mě prosadit, aby státní plánovací komise Přibyslavi přidělila navíc 24 bytů, přednostně pro rodiny ze zámku. A začala moje křížová cesta, protože jsem netušil, že zámek je takřka zralý na demolici. Na západní straně ujížděl do srázné rokle, injektáž stála miliony. Musela se vyměnit střecha, včetně všech krovů. Peníze padaly na materiál a práce už nebyla čím zaplatit. Zmobilizoval jsem dobrovolné hasiče z celého Československa, přijížděli od západočeského Aše i východoslovenské Dukly, spávali ve stavebních buňkách, z ešusů obědvali guláš, dřeli a korunu za práci nevzali. Takže já se nemohu považovat za jediného spasitele zá-

mku Zachariáše z Hradce z roku 1560, ale je pravda, že myšlenka jeho záchrany a využití pro potřeby hasičského hnutí byla moje a že jsem ji prosadil a odevzdal velký kus života.”

MUZEUM A ARCHIV CTIF

Dnes v krásných prostorách sídlí české Centrum hasičského hnutí a naše ústřední hasičské muzeum. Je zde rovněž archiv světové hasičské organizace CTIF, byla založena pod Eiffelovou věží v roce 1900 a když se před šesti lety stěhovala z Paříže do Berlína, uvítala dnes již klimatizované prostory v Příbyslavi pro archivaci svých dokumentů. Dovezlo je několik nákladních aut. Jsou uloženy pod bezpečnou střechou.

„O zámek se dobře staráme a stále do něj investujeme. Nedávno jsme citlivě rekonstruovali druhé nádvoří, žel, litovali jsme, že památkáři nesvolili nádvoří překrýt sklem jak to bylo povoleno na obdobném zámku v Hranicích na Moravě. Dovnitř jsme zavedli ústřední vytápění plynem, velice to prospívá kamennému zdivu, snížení vlhkosti vyhovuje našim bohatým muzejním sbírkám ve výstavních prostorách a depozitářích,“ říkají současní hradní páni Jiří Pátek a kustod Milan Pátek na okraj skutečnosti, že renesanční památka právě třicet let slouží našemu nejpočetnějšímu občanskému spolku – Sdružení hasičů Čech a Moravy.

IVO HAVLÍK

SÁL. Obřadnímu sálu zámku dominuje rozměrná plastika od akademického malíře Lumíra Čmerdy, vyřezal ji z lipového a javorového dřeva, je 7 m široká a 3,5 m vysoká a je složena z devíti panelů. Zobrazuje dějiny požární ochrany i historii města Příbyslav. Postavu Jana Žižky, který u Příbyslavi 11. října 1424 zemřel, umělec vyřezal podle Jenského kodexu, jednoho z nejstarších vyobrazení husitského vojevůdce. V sále jsou předávány tituly Zasloužilý hasič a jiné řády, konají se zde civilní sňatky. Zajímavé je, že akademický malíř Lumír Čmerda, který plastiku v roce 1983 vyřezal, je dnes farářem Církve československé husitské v chrámu sv. Mikuláše na pražském Staroměstském náměstí. Na snímku před plastikou stojí kustod zámku a kapelník hasičské dechovky Václav Palička.

Velebný & Fam s. r. o.
 vyšívání, vlajky, heraldika
 paramenty, grafika
 Nygrínova 334
 562 01 Ústí nad Orlicí
 Tel./Fax: (+420) 465 525 012
 mob.: (+420) 603 531 589
 vysivani@velebny.cz
 www.velebny.cz

VŠE PRO HASIČE A ZÁCHRANÁŘE, POŽÁRNÍ BEZPEČNOST STAVEB, STROJŮ A ZAŘÍZENÍ

revize - opravy - prodej - dokumentace - školení - outsourcing PO a BOZP

- **Hasicí přístroje**

- **Hydranty a příslušenství**

- **Požární bezpečnost staveb**
požární dveře, okna, stěny,
kouřová čidla, hlásiče

- **Tabulky a samolepky**
luminiscenční značky,
výstražné pásy

- **Knihy, deníky a literatura**
PO a BOZP

- **Armatury**
spojky, redukce,
koše, rozdělovače,
příměšovače,
těsnění

- **Hadice a savice**
zásahové, hydrantové,
technické, sportovní

- **Proudnice**
zásahové, sportovní,
hydrantové

- **Oděvy, obuv, rukavice**
vycházkové, pracovní,
zásahové, protižárové,
protichemické, speciální

- **Přilby**
zásahové, pracovní,
sportovní, repliky

- **Čerpadla**
kalová, plovoucí,
turbínová, EX

- **Elektrocentrály**

- **Vysoušeče, ventilátory**

- **Požární stříkačky, náhradní díly**
nové, repasované,
opravy, přestavby

- **Vyprošťovací zařízení, nářadí,
nástroje**

- **Žebříky, lana, opasky**

- **Lodě a čluny**

- **První pomoc**
lékárničky, kufry, batohy,
nosítka, fixace

- **Svítilny, osvětlení, kabeláž**
přenosné, na přilby,
stožáry, balóny

- **Výstražná zařízení**
majáky, rampy, houkačky,
záblesková světla

- **Hlásiče a detektory**
požární, detekce plynů,
alkoholtestery

- **Dýchací přístroje**

- **Radiostanice, komunikace**

- **Hasiva a sorbenty**

- **ADR**
havarijní soupravy, značení

- **Dárky a doplňky pro hasiče**

- **Poháry, diplomy**

- **Kompletní vybavení
pro požární sport**

www.PO-BP.CZ

POŽÁRNÍ BEZPEČNOST

hasičská a záchranářská technika, výzbroj a výstroj

DÍK HASIČŮM. „Máme hodně občanských sdružení a zájmových skupin, třeba hasiči pomáhají, kde se dá,“ říká starostka významné obce Krásensko Hana Šiblová na adresu nejstaršího a nejaktivnějšího spolku ve vsi. Snímek zachycuje vlastivědnou vycházku, kterou zorganizoval sbor dobrovolných hasičů pod vedením Jaromíra Suráka (uprostřed), jinak spojového technika na známém televizním vysíláči Kojál. SDH Krásensko má 83 členů a v zásahové jednotce, které velí právě Surák, je 19 hasičů. **Foto: Ivo Havlík**

Vesnicí jižní Moravy 2010 je Krásensko, k titulu významně pomohli dobrovolní hasiči

V obci Krásensko na Dražanské vrchovině v okrese Vyškov žije 440 obyvatel. Nejstarším ze spolků je Sbor dobrovolných hasičů, který byl ve vsi založen jako Jednota dobrovolných hasičů v roce 1880 poštmistrem Teofilem Voráčem. Sbor tedy letos slaví 130. výročí svého zrodu. A právě dobrovolní významně přispěli k tomu, že Krásensko bylo v polovině června prohlášeno za vesnici roku Jihomoravského kraje. Do soutěže se přihlásilo dvaadvacet vesnic. Titul starostce obce Haně Šiblové předal jihomoravský hejtman Michal Hašek.

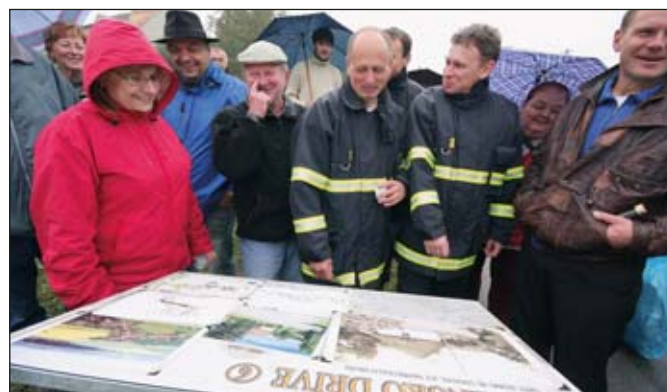
SBOR. Současná jednotka SDH Krásensko a zrekonstruovaná zbrojnice s novou fasádou.

„Mám opravdu velkou radost za všechny naše občany, soutěžíme už třetím rokem, postupně jsme získali zkušenosti a obec jsme se snažili ukázat v pravé podobě. Měli jsme toho hodně na ukázání a to jsme ani všechno nestihli. Do celostátního kola půjde s tím, co jsme ukázali teď,“ prohlásila Šiblová.

Podle starostky je ocenění zásluhou především místních obyvatel. „Máme hodně občanských sdružení a zájmových skupin, třeba hasiči pomáhají, kde se dá,“ řekla starostka a odmítla stesky, že vesnice vymírají a život v nich skomírá.

Dobrovolní hasiči v Krásensku ve spolupráci s obecní samosprávou, v níž jsou hojně zastoupeni, získali mj. grant na vlastivědnou stezku. Od října minulého roku, kdy ji otevřeli, se těší nevšednímu zájmu zdejších občanů i turistů.

Řada bytelně a vkusně vyrobených panelů konfrontuje minulost a přítomnost vesnice, jejíž osudy byly mnohdy neobyčejně dramatické. Stezka má 17 zastavení, u některých panelů se dá posedět, odpočinout si, pokochat se rozhledem po pěkné vesnici v bezprostředním sousedství chráněné krajinné oblasti Moravský kras.

HASIČSKÁ STEZKA. Připomíná, co a kde v Krásensku stálo. Na tabulích, jsou dobové fotografie a shodné místo je představeno pro srovnání, jak vypadá dnes.

841 444 555
www.cpp.cz

Máme pojištění pro každého již 15 let

POJIŠTĚNÍ
VOZIDEL

ŽIVOTNÍ
POJIŠTĚNÍ

POJIŠTĚNÍ
MAJETKU

CESTOVNÍ
POJIŠTĚNÍ

POJIŠTĚNÍ
ODPOVĚDNOSTI

POJIŠTĚNÍ
PODNIKATELŮ

A je to pojištěno!

VIENNA INSURANCE GROUP

Litoměřice doložily náš vztah k praporům a muzejní technice

Hasičské slavnosti navštívil ministr vnitra Pecina a hejtmanka Ústeckého kraje Vaňhová • Velké defilé historických stříkaček a dědečků automobilů

Sluncem zalité Litoměřice v nejteplejším dni letošního června a kdo ví, zda vůbec ne celého léta, se staly svědkem velkého setkání hasičů s veřejností u krásně vyšívaných historických i nových praporů hasičských sborů a staré techniky.

Účastníky slavnosti, která se naposled konala před třemi lety, krátce pozdravili ministr vnitra Martin Pecina (ČSSD), hejtmanka Ústeckého kraje Jana Vaňhová (ČSSD) a gene-

rální ředitel Hasičského záchranného sboru Miroslav Štěpán. Slavnosti požehnal primas český a pražský arcibiskup Dominik Duka. S malým synem byl také přítomen exministr vnitra Ivan Langer (ODS), který o tři roky dříve na stejné tribuně stál včele vládní delegace.

S projevem vystoupil starosta Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska Karel Richter.

Po dekorování praporů příležitostnými studii, se konala přehlídka současné mobilní

požární techniky a posléze již Mírovým náměstím projížděly staré ruční stříkačky s koňským zápřahem a automobilové veteráni. Odpoledne slavnosti pokračovaly za značného zájmu veřejnosti na výstavišti Zahrada Čech.

Z PROJEVU KARLA RICHTERA V LITOMĚŘICÍCH

Vítám vás po třech letech na celostátních hasičských slavnostech v Litoměřicích, které pořádá občanské Sdružení pro obnovu a zachování hasičských tradic v těsné součinnosti s našim Sdružením hasičů Čech, Moravy a Slezska.

V tomto krásném městě na soutoku Labe s Ohře jsme opět svědky velké přehlídky historické požární techniky, od starých ručních stříkaček, přes stříkačky s koňským zápřahem a automobilové dědečky, až po již modernější cisterny.

Ačkoli mnoho z toho, co za chvíli v defilé uvidíme, je tak staré jako naše hnutí, a má

tedy přibližně sto padesát let, a mnohé třeba v úvozovkách „jen“ půl století, vše kolem nás projede nejen vypulírováno, naleštěno a nabylskáno, ale také úplně funkční.

Funkční nikoli proto, že bychom tuto techniku ještě potřebovali k zápasům se živly, ale proto, že jako dobří hospodáři ctíme technický odkaz našeho hnutí, vše to, co vyrobili Smekalové, Stratílkové, Ebertové, Vystřilové a další, na co korunu po korunce strádali hasiči ve městech a na vesnicích.

V průvodu za chvíli například pojedou stoletá stříkačka z České Jablonné v kraji Vysočina. Hasiči vloni dokončili její rekonstrukci a nádherný stroj nyní stojí v expozici našeho ústředního hasičského muzea v Příbyslavi. Nalezeny byly sto let staré ponižené dopisy o odklad splátek až po žních, a po sklizni ještě o několik měsíců, protože se na polích neurodil. Kdo něco podobného čte, jistě nemůže přenést přes srdce vyřazení staré stříkačky ze zbrojnice, neboť už zrezivěla fyzicky i morálně a k ohni už jezdí jiná hasičská děla.

Považujeme za velkou chybu poválečné minulosti, když se sborům úředně nařizovala likvidace staré techniky jen proto, aby hutě mohly přetavovat železný šrot. Nenávratně jsme přišli o cennou součást národní technické kultury, o to víc musíme nyní pečovat o to, co nám ještě zbylo.

Chci proto ocenit, že na některé projekty regenerace historických hasičských stříkaček a automobilů jsme prostřednictvím ministerstva kultury získali státní dotaci, mnohé podporuje naše vlastní nadace a kde jsou šikovni, najdou místní sponzory. Samozřejmě nevyčísľujeme tisíce hodin zručné práce zlatých rukou našich řemeslně zdatných dobrovolných hasičů.

Nemohu na tomto místě nevzpomenout, že v loňském roce uplynulo 80 let od otevření jedné z dominant Královských Vinohrad v Praze, které dobový tisk přiřkl titul

prvního českého mrakodrapu vůbec a pražského zvláště. Je to náš Hasičský dům. Do jeho základů bylo devětačtyřicet kamenů z památných míst českých dějin a dva jsou z blízkého okolí Litoměřic. Čedič z vrchu českých

granátů Košťálova a sopečný kámen ze zříceniny hradu Házmburk.

Chci také připomenout, že nedaleko od sud jsou Zákupy, v nichž v září vzpomene 160. výročí založení tamního hasičské-

Pražský arcibiskup Dominik Duka (vlevo), ministr vnitra Martin Pecina (uprostřed) a generální ředitel Hasičského záchranného sboru ČR Miroslav Štěpán.

Ředitel HZS Libereckého kraje Josef Zajíček (vlevo) a náměstek starosty Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska Josef Netík (vpravo).

Starosta Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska Karel Richter při státní hymně.

Foto: Ivo Havlík

ho sboru. Oslava bude zvláště výjimečná tím, že teprve vloni mezinárodní komise historiků CTIF upřesnila, že zákupský sbor vznikl v roce 1850 a je tedy prokázáno, že byl vůbec prvním hasičským sborem v celém tehdejší rakousko-uherské monarchii.

V Litoměřicích nemohu také pominout Karla Hynka Máchu. Génus loci české literatury a poezie půl roku po vydání Máje a pár dní před svou předčasnou smrtí tady 23. října 1836 hasil požár, aby o čtyřicet dní později na následky své statečnosti a obětavosti skončil.

Počínal si přitom velice racionálně. Máme o tom svědectví z první ruky, z Máchova dopisu rodičům a milované Lori: *Večer jsem ležel na Radobyli, už bylo tma a vtom vyšel v Litoměřicích oheň. Tak jsem běžel honem do Litoměřic; asi tři čtvrtě hodiny jsem měl co běžet. To byl ale oheň: jedenáct stodol, samé obilí, najednou hořely, hrůza; takovou jasnost a horkost jsem jakživ neviděl. Já jsem slika kabát a klobouk a jeden mi polil hlavu vodou, aby mi vlasy nechytily, furt jsem střechu políval, aby nechytila; ale sotva jsem tam vydržel horkem a větrem; vždycky než jsem vodu vyžil, musil jsem ksicht natřít a napít se. Tak jsme tu stodolu a celou linii zachránili.*

Až nám stydne krev, když čteme toto úžasné vyjádření dramatu, které jako hasiči prožíváme pokaždé, když čelíme ohni, povodním větrným smrštím nebo ekologickým haváriím.

Ale nemůžeme s ničivými živly bojovat jako Mácha s vědry a bez techniky. Musím proto ocenit, že všechny poslední vlády a krajské samosprávy milionovými částkami přispěly k vybavenosti našich sborů mobilní i nemobilní technikou a ochrannými pomůckami.

Věřím, že v tomto trendu bude pokračovat také nová vláda, která se po nedávných volbách nyní tvoří, a že nově zvolená sněmovna a na podzim pozměněný senát budou hledat cesty k zajištění ochrany životů, zdraví a majetku také systematickými legislativními prostředky.

Zakrátko se v Ostravě bude konat IV. sjezd našeho Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska. Chceme zhodnotit naši činnost v uplynulých pěti letech, vytýčit si nový program a personálně obměnit naše ústřední orgány.

Nesejdeme se nepřipraveni. Ve více než osmi tisících našich sborů se konaly demokratické valné hromady, proběhlo 80 konferencí okresních a 15 konferencí krajských sdružení hasičů.

Na všech promluvili hejtmani krajů, poslanci a senátoři našich zákonodárných sborů a poslanci Evropského parlamentu. Ukazuje to pevné zakotvení dobrovolného hasičského hnutí v české společnosti a na evropském kontinentu.

Nechť je i tato velká přehlídka historické požární techniky dokladem našeho sepětí s českou, moravskou a slezskou zemí, s českou státností a integračními principy Evropské unie.

DEKOROVÁNÍ PRAPORŮ. Příležitostné stuhy na hasičské prapory s nápisem Litoměřice 12. června 2010 připjala hejtmanka Ústeckého kraje Jana Vaňhová, ministr vnitra Martin Pecina a další osobnosti. Foto: Ivo Havlík

POŽEHNÁNÍ. Slavnostem v Litoměřicích požehnal primas český a arcibiskup pražský Dominik Duka. Řekl přitom, že jeho otec a dědeček byli dobrovolnými hasiči ve Varnsdorfu.

Jak to bylo, když v Litoměřicích hasil požár Karel Hynek Mácha?

Druzí mi podávali vodu a já jsem furt střechu políval

Snad každý, i kdo z Máje zná sotva první verš a nečetl z Máchova díla vůbec nic, vzpomene si, že pár dní před svou předčasnou smrtí básník hasil požár; a kdo si pamatuje něco víc, ještě možná ví, že k tomu došlo na podzim 1836, půl roku po vydání *Máje*, a že to hořelo v Litoměřicích, první a poslední štaci mladého, v srpnu absolvovaného právníka.

Do Litoměřic přijel čtyřicet dní před smrtí oděný do nápadného šedého pláště s červenou podšívkou, stráž na náměstí, vyhlížející vzácnou „incognito“ návštěvu, si ho spletla s arcivévodou Františkem Karlem. Ještě než si stačil zařadit domácnost a uvítat i představit ve městě svou nastávající ženu Lori, s níž už měl dítě, umřel a už osmého byl spěšně pohřben.

Těch pár dní mezi požárem a smrtí nebylo zas tak málo: hořelo 23. října a Mácha skonal 6. listopadu, tedy čtrnáctého dne po požáru.

Mácha po něm rodičům a Lori ještě třikrát psal, netrpělivě čekal a urgoval zprávy z Prahy, pouhé čtyři dny před smrtí radostně sděloval, že se v Litoměřicích „začíná mít dobře“, referoval, jak ho jeho šéf justiciér Duras pozval k obědu na neděli, jak jel v plášti a červené čepici s postilionem u každé vsi troubícím jako generál do Milešova, ale i láteřil nad zprávou, že „Lori byla od nás z domu: tak jsem se rozvzteklil, že jsem z toho mohl mít smrt. Také od těch časů tu z špatně vypadám.“

ZPRÁVA V RUBRICE OUMRTÍ

Na zdravotní potíže si však stěžoval už před požárem. Ačkoli podle patrně první

zprávy v českém tisku (17. listopadu 1836 v *Denní kronice Květů*, jejímž autorem byl Máchův mladší přítel a později soudce K. Havlík), z níž evidentně čerpala rubrika Oumrtí v *Pražských novinách* 20. listopadu, Mácha zemřel „po dvoudenní nemoci“, už v listopadu 1836 šla „že pomáhal při ohni hasit a že na zánět plic zemřel“. Fáma se brzy šířila do světa, například von Grünwaldovým úvodem k německému překladu *Máje* od S. Kapra (1844), a časem nabyla dojemné podoby: například v *Literatuře české devatenáctého století* (III/1, 1905) psal Jaroslav Kamper o Máchovi: „...zpozoroval oheň (...). Nerozmysleje se dlouho spěchal do města (...). Přesto byl z prvních, kdož přiložili ruku, aby požár byl uhašen. Ale pomáhaje bližnímu, obětoval život vlastní: námahou a nachlazením přivodil si zánět plic, jenž po čtrnácti dnech Máchu sklátil do hrobu.“

MÍSTO SŇATKU POHŘEB

Starostmi s přesídlením Lori k němu, v Litoměřicích neprozradil, že s ní ještě není sezdán, měli se brát v Praze u svatého Štěpána právě v ten den, kdy zemřel) náhle uviděl, leže v neděli na Radobyli, jak *hoří* nikoli už metaforicky podvečerní obloha nad jeho zemí milovanou, ale docela obyčejně a reálně *jeho Litoměřice*, kde horoucně touží žít se svou Lori a svým Ludvíčkem.

Mácha se nevrhl do plamenů jako nějaký šílenec, počínal si velice racionálně. Máme o tom svědectví z první ruky. Sám v pondělí po požáru podal o něm zevrubnou zprávu ve svém dopise rodičům a Lori, rozepsaném už v pátek; ta zpráva stojí za pozornost.

Pamětní deska českého básníka Karla Hynka Máchy, který zemřel v Litoměřicích v noci z 5. na 6. listopadu 1836.

JAK POŽÁR POPSAL MÁCHA

„Večer jsem ležel na Radobyli v neděli, na jednom velkém vrchu za Litoměřicema, už bylo tma; a vtom vyšel v Litoměřicích oheň. To jsem viděl z toho vrchu. Tak jsem běžel honem do Litoměřic; asi tři čtvrtě hodiny jsem měl co běžet, než jsem tam doběhl, a přece jsem byl jeden z nejprvnějších u ohně. To byl ale oheň: jedenáct stodol, samé obilí, najednou hořely, a vítr do toho foukal až hrůza; takovou jasnost a horkost jsem jakživ neviděl. – Hořely stodoly po obou stranách silnice a vítr hnal plamen přes silnici, tak žádnej nechtěl přeběhnout, a přece tam vzádu žádnej nebyl. Tak jsme se přece odvážili čtyři. Já jsem slík kabát a klobouk a jeden mi polil hlavu vodou, aby mi vlasy nechytily, a běžel jsem okolo třech

MÁCHOVI DĚDICI. Sbory z Litoměřic a z blízkých Třebenic a Velkých Žernosek (na vedlejší straně) pochodovaly v průvodu na hasičských slavnostech v Litoměřicích.

Foto: Ivo Havlík

po každé straně hořících stodol a za mnou ještě tři lidi. Just byl ale nejvyšší čas. Mezi dvěma stodolama je krátká zídka a v té jsou vrata; jedna stodola hořela a druhá ne; ale vrata mezi níma už hořely; kdyby vrata dohořely až na druhý konec, byla by od nich ta druhá stodola chytla. Tak já a kominík jsme ty hořící vrata, protože byly zavřeny, přelezli, roztloukli jsme závory a porazili jsme je a vyhodili jsme je na silnici, pak jsem vylez na stodolu na špic a sedl jsem jako na koně, a ti druzí mi podávali vodu a já jsem furt střechu políval, aby nechytila; ale sotva jsem tam vydržel horkem a větrem; vždycky než jsem vodu vylil, musil jsem ksicht natřít a napít se. Tak jsme tu stodolu a celou linii za zachránili. Potom teprva přišly stříkačky, když byl oheň už slabší, protože by jim koně dřív byli nepřeběhli po silnici skrz plamen. Dnes v pondělí ještě pořád tam hoří. – Pan justiciér jel pryč, a doma je 7 ženských a žádný mužskej, jen já, kdyby se to tak dnes stalo! – Není to od nás ani sto kroků, zrovna za městem, to by byl virvar. Papíry a všechno je ve sklepech, budu mít co rovnat. – Když jsem přišel k panu justiciérovi se podívat, když už přestávalo hořet trošku, tak jsem byl celý mokrý; povídal mi, že mám dřív pamatovat na něho a naše papíry, než tam jít hasit; ale večeri jsem dostal, protože skrz ten oheň pozdě večereli a já k tomu zrovna přišel.”

Není Máchova zpráva, věčná a bez konvenčních poetických slovíček (všimněme si: kde by většina literátů napsala v přání vyjádřit se co nejdramatičtěji, že oheň *vyšlehl*, Máchu jen: *oheň vyšel*), nezredigovaný a chvatně psaný text podobně působivý, jako třeba Gagarinova věčná a poeticky nenakadeřená zpráva o prvním obletu země, v níž František Hrubín právem objevil poezii samu?

Z LITOMĚŘICKÉHO HŘBITOVĚ NA VYŠEHRADE

Mácha byl pochován na litoměřickém hřbitově, ale na podzim 1938 došlo k rychlé exhumaci a převozu jeho pozůstatků do Prahy a jejich podrobení vědecké expertíze a potom v květnu 1939 k novému pohřbu za účasti duchovních autorit národa, *německým okupantům navzdory*, na vyšehradském hřbitově. Jeho *poslední požár* ho spojil tak úzce s českoněmeckými Litoměřicemi, že ztráta města zapůsobila jako synekdocha a symbol těžké křivdy, spáchané Mnichovem, do té míry, že český básník musel být sto a dva roky po pohřbu evakuován a nabyt na významu pro boj o národní existenci.

Mácha v Litoměřicích nežil déle než biblických čtyřicet dní a jeho návrat do ponížené a posléze přímo obsazené Prahy se proměnil v posilu národního sebevědomí. Jeho ostatky byly v Praze uloženy, aby mohly být v *máji* 1939 svým novým pohřbem vystaveny české veřejnosti jako národní poklad. Poslední požár básníkův tak bezděky ozářil Máchův odkaz, dílo básníka nádhery a jedinečnosti české krajiny a českých dějin.

(MB)

Velké Žernoseky

Z LÁN DO LITOMĚŘIC. V čele propagační jízdy jel automobilní žebřík Škoda 125 z roku 1927 z SDH Břežnice a doprovázela ho Praga RN z roku 1934 z hasičského muzea v Příbyslavi (na snímku).

Foto: Ivo Havlík

Z Lán do Litoměřic

přes Lidice, Velvary a Terezín

V čele propagační jízdy, jejíž start a cíl vyjadřuje titulěk, jel automobilní žebřík Škoda 125 z roku 1927 z SDH Břežnice a doprovázela ho Praga RN z roku 1934 z hasičského muzea v Příbyslavi, která dříve sloužila v továrně na výbušniny Syntezia Semtín a později u dobrovolných hasičů obce Voleč.

Trasa dlouhá 86 km byla rozdělena do tří etap. Lány – Lidice, Lidice – Velvary a Velvary – Terezín. Místem startu se staly Lány, kde před Muzeem T. G. Masaryka delegace SH ČMS vedená starostou Karlem Richtrem položila kytici u pomníku prvního československého prezidenta. Hasiče přišel pozdravit starosta obce Lány Karel Skleňníčka a náměstek hejtmána Středočeského kraje Marcel Chládek.

LIDICE – První zastávka se uskutečnila u Památníku Lidice, kde u hromadného hrobu hasiči uctili památku obětí lidické tragédie. Se starostou obce Tomášem Skálou a primátorem města Kladna Danem Jiránkem se delegace hasičů setkala u čtyřkolové stříkačky, jedinou věcí, která po roce 1942 v Lidicích zbyla. Starosta krajského sdružení hasičů Středočeského kraje Josef Páv připomněl, že v Lidicích bylo před vyhlazením hornické vesnice šestnáct hasičů.

VELVARY – V poledne na Náměstí krále Vladislava ve Velvarech vyhrávala hasičská kapela Vranovanka z SDH Vranova na Benešovsku. Před radnicí hasiče přivítala starostka města Jitka Linhartová. Historii prvního českého hasičského sboru přiblížil jeho současný starosta František Saifrt. Starosta SH ČMS Karel Richter, generální ředitel Hasičské vzájemné pojišťovny Josef Kubeš, náměstkyně starosty Josef Netík a Václav Liška a starostové Středočeského a Královohradeckého kraje Josef Páv a Jiří Orsák pokřtil hasičím přístrojem knihu Josefa Nitry *Lidé a oheň v českých zemích do roku 1895*.

TEREZÍN – Třetí zastavení se odehrálo na hřbitově před terezínskou malou pevností. Za přítomnosti starostky města Růženy Čechové a ředitele Památníku Terezín Jana Munka delegace SH ČMS položila kytice u hlavního pylonu a u hrobu protektorátního starosty Františka Procházky, který byl v Terezíně v roce 1944 umučen. Jeho život a smrt připomněl starosta OSH Svitavy Josef Jiruše. Jak řekl, ještě 8. května 1945 v Terezíně zahynuli hasiči Jan Ulrich z Vrchovin na Náchodsku a František Šperla ze Švihova, oba tak na samém konci války uzavřeli smutnou řadu čtyř tisíc hasičů, kteří položili životy za naši svobodu. Ke cti Františka Procházky položili kytice také hasiči z okresního sdružení v Kutné Hoře a SDH Čestín, v této obci Procházka byl učitelem.

JOSEF NITRA

Povodeň pozdního jara 2010: **Nedojezená svačina** **a přeložené oslavy**

V Českém Těšíně musely být pro velkou vodu zrušeny oslavy • Sbor se narodil před 90 lety rozhodnutím vítězných mocností první světové války

Největším městem na světě prý je Těšín, město se nevešlo do jedné republiky a bylo proto rozděleno do dvou států.

Je to samozřejmě nadsázka, která se s humorem dívá na rozpůlení města přesně před 90 lety; dne 28. července 1920 v belgickém městě Spaa vítězné mocnosti první světové války vytýčily dosud spornou hranic Polska

Českotěšínská hasiči čerpali ve dne v noci vodu ze zaplaveného podchodu železničního nádraží na košicko-bohumínské trati.

a Československa linií řeky Olzy (Olše). Po roce 1920 bylo proto nutné vybudovat v novém městě Českém Těšíně hasičskou zbrojnicu. Byla postavena v Masarykových sadech a pospolu v ní slouží profesionální a dobrovolní hasiči.

Obě jednotky zastihla povodeň, pohraniční řeka po několikadenních vytrvalých deš-

tích nepobrala všechnu vodu z Beskyd a vyhlila se z břehů. Doslova na poslední chvíli musely být přeloženy do všech detailů připravené velkolepé oslavy založení těšínskému sboru. Obdobně museli oslavu jubilea přeložit dobrovolní hasiči v Lipníku nad Bečvou a na jiných místech.

Foto:
Wiesław Przeczek a Bolek Niedoba

NEJVĚTŠÍ ŠKODY – materiální, ale také lidské – řeka v Těšíně způsobila v červenci 1970. Tehdy podemlela košicko-bohumínskou trať a strhla jeden ze dvou hraničních mostů. Vzala sebou životy pěti hasičů z polského Těšína, kteří se pokoušeli most ukotvit, žádného z nich se z divokého proudu již nedopodařilo vysvobodit, několik těl nebylo ani nalezeno.

Po většinu roku suché koryto mělo hladinu vysokou 532 cm

Hynuly i vlaštovky

Řeka Olza (Olše) oběma městům – Českému Těšínu a polskému Těšínu – dělá vrásky na hlavě často. Na svém krátkém toku od pramene na polské straně Beskyd a potom od Jablunkova přes Trinec a dále přes Karvinou až k ústí do Odry v Bohumíně při delších deštích nepobere všechnu vodu a vylévá se z břehů.

Během vytrvalých květnových lijáků se na Těšínském Slezsku přišlo na nečekané oběti. Na hnízdištích vlaštovek bylo nalezeno několik desítek uhynulých tělíček těchto ptáků. Několik dnů nemohly vylézt za potravou, tak vysílením a podchlazením zahynuly.

Do postižené oblasti Těšínska na konzultaci přiletěl český premiér Jan Fischer a předseda Evropského parlamentu, Polák Jerzy Buzek, jehož dědeček byl na českém Těšínsku přibližně před sto lety velitelem hasičů jedné obce.

Fischer a Buzek se při návštěvě v záplavami postižených oblastech severní Moravy shodli, že by se česká vláda měla pokusit získat na obnovu po povodních prostředky z Fondu solidarity EU. „Vznikne-li příležitost žádat tyto prostředky, byl by úplný nesmysl toho nevyužít. Při jejich čerpání je plně na místě koordinace s Poláky i Slováky. Mezinárodní spolupráce se projevuje velmi dobře,” řekl premiér Fischer.

Jerzy Buzek poukázal na to, že Češi a Poláci si navzájem pomáhají při povodních přímo v terénu. „Ta solidarita je naprosto přirozená. Nemusíme se to ani učit, neplyne to ani z evropského práva. Je to zcela přirozené chování Čechů a Poláků,” řekl po setkání s českým premiérem.

Fischer i Buzek navštívili města a obce, které nejvíce postihly povodně a následné sesuvy podmáčených svahů. Fischer kromě Kar-

viné zavítal do Bohumína, Buzek přijel na Jablunkovsko a do Dolních Domaslavic, kde si prohlédl sesuv svahu nad přehradou Žermanice, kvůli němuž hrozí demolice několika rodinných domů.

„Člověk s těmi lidmi nesmírně cítí, ať je to škola či úplně vyplašená hospoda, kde má téci pivo, a nikoli voda,” řekl premiér při návštěvě zatopených objektů v Karviné.

NEJVYŠŠÍ HLADINA. Pohraniční řeka se nadmíru rozvodnila i letos, hladina před Českým Těšínem dosáhla 17. května podle informace Povodí Odry rekordní výšky 532 cm, zatímco v suchých dnech řeka v tomto místě má plytké koryto a dá po kamenech přeskákat na druhý břeh. Přesto škody byly výrazně menší než v předchozích povodních. Tisková mluvčí českotěšínské radnice Dorota Havlíková zdánlivý paradox vysvětluje jako úspěch nákladné regulace koryta toku a vynikající práci integrovaného záchranného systému s vůdčí rolí hasičů. „Bez váhání pochopili, že není čas na oslavy založení jejich sborů, přitom do příprav vložili mnoho práce i peněz, a vrhli se do vyčerpávající práce,” řekl Havlíková.

NEJVÍC ROZLITÁ byla Olza (Olše) v Českém Těšíně ve válečném roce 1940. To se dostala až přes kleje košicko-bohumínské tratě a zaplavila i nárožní hospodu Slavoj.

Z galerie zaslužilých hasičů

1. Jan Aulický, Dolní Bousov, o. Mladá Boleslav; 2. Lubomír Janeba, Ústí nad Labem; 3. Miroslav Štancl, Praha-Písnice; 4. Hana Kůsová, Rakovník; 5. Marta Paďourová, Mladkov, o. Ústí n. O.; 6. Pavel Doubrava, Telnice, o. Ústí n. L.; 7. Josef Dusílek, Bystré v Orlických horách; 8. Jaroslav Kákáč, Petrovice, o. Blansko; 9. Alois Pazdera, Vodice, o. Tábor; 10. Jiří Mrkos, Nové Město na Moravě; 11. Alois Slivka, Bolatice, o. Opava

1

2

3

4

5

Sdružení ocenilo zachránce životů

Starosta Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska Karel Richter spolu se svými náměstký v obřadní síni příbyslavského zámku předal několika jednotlivcům medaile Za odvahu a statečnost a pamětní hodinky. Vyznamenáni byli: **David Martinec** z SDH Jickovice v okrese Písek, příslušník Policie ČR. V obci Kožlí u Orlíka nad Vltavou vytáhl z odpadní jímky pětiletého chlapce a zabránil jeho utonutí.

Petr Holý, Pavel Kučera, Bohuslav Ranftner, Martin Rosenkranc a Jiří Vrátil z SDH Boletice nad Labem. Při povodni v Děčíně v lezecké výstroji a zajištění na lanech se brodili po pás v prudkém proudu vody kolem domů, kde byli lidé a vynášeli je na zádech na bezpečné místo.

Marcel Engerle a Hana Komendová z SDH Hoštěradice a Višňová v okrese Znojmo. V obci Hodonice došlo při požární soutěži u jednoho hasiče k náhlé zástavě dechu a srdeční činnosti. Oba mu kvalifikovanou pomocí zachránili život.

Libuše Kühnelová a František Kněbort z obce Lkáň v okrese Litoměřice. Kvalifikovanou masáží zachránili život muže, jemuž se zastavilo srdce.

David Forman a Petr Linhart, první z Trhové Kamenice, druhý ze Sezemic, v Trhové Kamenici vytáhli z havarovaného auta, které sjelo do řeky Chrudimky a převrátilo se v ní na střechu, uvězněného řidiče, kabinu již zaplavovala voda. Na snímku je David Forman, Petr Linhart ocenění převzal u jiné příležitosti.

Vyznamenaným zahrála Gabriela Moravcová a další žáci umělecké školy v Přibyslavi.

6

7

8

9

10

11

Hasičská vzájemná pojišťovna ocenila nejlépe spolupracující OSH a SDH za rok 2009

Na sněmu starostů okresních a krajských sdružení hasičů 8. května v Příbramsku byla slavnostně vyhodnocena soutěž Hasičské vzájemné pojišťovny, a.s. pro spolupracující okresní sdružení hasičů a sbory dobrovolných hasičů v roce 2009. Ceny vítězům předali představenstva Hasičské vzájemné pojišťovny Ing. Josef Kubeš a místopředseda představenstva Ing. Jan Jonáček. Současně byla vyhlášena pravidla nové soutěže pro letošní rok.

1. Soutěž pro OSH

Hodnocen byl předpis nového zaplaceného pojistného u smluv HVP, na kterém se podílely SDH příslušného okresního sdružení, minimální předpis pro hodnocení činil 500.000,- Kč.

Nejlepší tři OSH obdržely finanční odměnu.

pořadí	název OSH	předpis pojistného	finanční odměna
1.	Příbram	1 061 189 Kč	100 000 Kč
2.	Pelhřimov	992 861 Kč	50 000 Kč
3.	Žďár nad Sázavou	969 738 Kč	25 000 Kč
4.	Benešov	625 246 Kč	
5.	Šumperk	524 174 Kč	
6.	Havlíčkův Brod	480 901 Kč	
7.	Louny	364 939 Kč	
8.	Třebíč	354 095 Kč	
9.	Vsetín	345 886 Kč	
10.	Jičín	315 907 Kč	

2. Soutěž pro SDH:

Hodnocen byl předpis nového zaplaceného pojistného u smluv HVP, na kterém se podílely SDH, minimální předpis pro hodnocení činil 60.000,- Kč.

Prvních deset SDH obdrželo od HVP poukázku na nákup zboží ve VPO.

pořadí	název sboru	předpis pojistného	zastřešující OSH	odměna (poukázka)
1.	SDH Narysov	604 595 Kč	Příbram	15 000 Kč
2.	SDH Pacov	277 759 Kč	Pelhřimov	12 000 Kč
3.	SDH Žďár n/S II	229 141 Kč	Žďár nad Sázavou	10 000 Kč
4.	SDH Manětín	181 951 Kč	Plzeň sever	9 000 Kč
5.	SDH Chomutov 3	162 402 Kč	Chomutov	8 000 Kč
6.	SDH Těšov	138 531 Kč	Uherské Hradiště	7 000 Kč
7.	SDH Radošovice	132 089 Kč	Benešov	6 000 Kč
8.	SDH Janovice	124 866 Kč	Pelhřimov	5 000 Kč
9.	SDH Sobotín	115 331 Kč	Šumperk	4 000 Kč
10.	SDH Koštice	111 416 Kč	Louny	3 000 Kč

1. MÍSTO. Starosta okresního sdružení hasičů v Příbrami Jaroslav Petřina ukazuje diplom a šek na prémii 100 000 Kč za vítězství v soutěži Hasičské vzájemné pojišťovny. **Foto: Ivo Havlík**

HASIČI SOBĚ! Povinné ručení a ostatní pojistné produkty můžeme

*Jistota,
které důvěřoval už váš děda*

Povinné ručení

**Splňte svou povinnost
a my za Vás ručíme!**

2. MÍSTO. Starosta okresního sdružení hasičů v Pelhřimově Václav Kubiška přebírá prémii 50 000 korun z rukou předsedy představenstva Hasičské vzájemné pojišťovny a jejího generálního ředitele Josefa Kubeše a místopředsedy představenstva Jana Jonáčka.

3. MÍSTO. Starosta okresního sdružení hasičů ve Žďáře nad Sázavou Luboš Zeman přebírá vítěznou prémii 25 000 korun z rukou předsedy představenstva Hasičské vzájemné pojišťovny a jejího generálního ředitele Josefa Kubeše a místopředsedy představenstva Jana Jonáčka.

VYHLÁŠENÍ SOUTĚŽE PRO ROK 2010

1. Soutěž pro OSH (o finanční částky):

Soutěž je vyhlášena na období od 1. 1. 2010 do 31. 12. 2010. Hodnocen bude předpis nového zaplaceného pojistného u smluv HVP, na kterém se budou podílet SDH příslušného okresního sdružení, minimální předpis pro hodnocení činí 700.000,- Kč.

První tři OSH obdrží finanční odměnu:

1. místo – 100.000,- Kč
2. místo – 50.000,- Kč
3. místo – 25.000,- Kč

2. Soutěž pro OSH (o účast na zahraničním semináři):

Soutěž je vyhlášena na období od 1. 1. 2010 do 31. 12. 2010. Hodnocen bude předpis nového spárovaného pojistného u smluv HVP, na kterém se budou podílet SDH příslušného okresního sdružení, minimální předpis pro hodnocení činí 100.000,- Kč.

Účast na zahraničním semináři v roce 2011 vyhrává starosta OSH, které splní požadovaný limit nového spárovaného pojistného.

V případě, že požadovaný limit nového spárovaného pojistného splní méně než 40 OSH, bude počet účastníků semináře doplněn na uvedený počet z dalších nejlépe umístěných OSH.

3. Soutěž pro SDH:

Soutěž je vyhlášena na období od 1. 1. 2010 do 31. 12. 2010. Hodnocen bude předpis nového zaplaceného pojistného u smluv HVP, na kterém se budou podílet SDH, minimální předpis pro hodnocení činil 100.000,- Kč. Prvních deset SDH obdrží od HVP poukázku na nákup zboží ve VPO v této hodnotě:

1. místo – 15.000,- Kč	6. místo – 7.000,- Kč
2. místo – 12.000,- Kč	7. místo – 6.000,- Kč
3. místo – 10.000,- Kč	8. místo – 5.000,- Kč
4. místo – 9.000,- Kč	9. místo – 4.000,- Kč
5. místo – 8.000,- Kč	10. místo – 3.000,- Kč

Vyhlášení výsledků a předání cen proběhne na jarním shromáždění starostů OSH v roce 2011. O průběžném výsledku ve všech kategoriích bude HVP informovat po skončení pololetí a po skončení 3. čtvrtletí 2010 v Hasičských novinách a ALARM REVUE hasičů a záchranářů.

žete uzavřít na všech pobočkách Hasičské vzájemné pojišťovny, a.s.

Generální ředitelství Praha

Římská 45, 120 00 Praha 2
Tel.: 222 119 111
Fax: 222 514 412
info@hvp.cz

POBOČKY:

- Brno:** Jakubské náměstí 7, 602 00 Brno, tel.: 542 211 296, fax: 549 252 011, brno@hvp.cz
- České Budějovice:** Lannova 63, 370 01 České Budějovice, tel.: 387 437 905, fax: 387 433 853, budejovice@hvp.cz
- Jičín:** Denisova 585, 506 01 Jičín, tel.: 493 541 205-6, fax: 493 541 208, jicin@hvp.cz
- Olomouc:** Horní náměstí 14/17, 779 00 Olomouc, tel.: 588 003 140-143, fax: 588 003 144, olomouc@hvp.cz
- Ostrava:** Zeyerova 4, 702 00 Ostrava, tel.: 595 136 428-30, fax: 595 136 431, ostrava@hvp.cz
- Pardubice:** Do Nového 1131, 530 03 Pardubice, tel.: 466 414 604, fax: 466 414 604, pardubice@hvp.cz
- Plzeň:** Purkyňova 27, 301 36 Plzeň, tel.: 377 220 187, fax: 377 220 184, plzen@hvp.cz
- Praha:** Římská 45, 120 00 Praha 2, tel.: 222 523 159-161, fax: 222 510 493, praha@hvp.cz, likvidace: likvipraha@hvp.cz
- Ústí nad Labem:** Vaničkova 1070/29, 400 01 Ústí nad Labem, tel.: 475 210 139, 475 201 743, fax: 475 211 677, usti@hvp.cz
- Žďár nad Sázavou:** Komenského 1, 591 01 Žďár nad Sázavou, tel.: 566 621 139, 566 624 561, fax: 566 621 139, zdarns@hvp.cz

Největší požární veletrh světa ukázal obrovské zapojení vědy, techniky i designu do vývoje záchranných prostředků

Auta, až se tajil dech

FOTOREPORTÁŽ
našeho
spolupracovníka
Davida Modrého,
dobrovolného hasiče
z Ludvíkova pod
Smrkem

*Vše pro hasiče, záchranáře
a požární bezpečnost staveb,
strojů a zařízení*

*Opravy PPS 12
Vybavení pro
požární sport*

www.PO-BP.CZ

POŽÁRNÍ BEZPEČNOST

hasičská a záchranářská technika, výzbroj a výstroj

Vážení zákazníci,
Výbrojna požární ochrany, a. s.
nabízí "čerpadlo na bláto":

Univerzální vysavač kalů USS 3000/4000

Využití:

- odčerpávání bahna ze zaplavených prostorů, čištění sklepů a zatopených garáží, likvidace následků havárií a záplav
- čištění bazénů, rybníčků a jezírek
- čerpání zbytků ze zásobníků
- čerpání kapalin s abrazivními částicemi

NOVINKA

Robustní a mobilní membránové čerpadlo s vyměnitelnými sacími hubicemi může svým výkonem v mnoha případech nahradit běžná ponorná čerpadla. Pracuje tiše a průběžně, bez vestavěných odkalovacích zásobníků. Čerpá kamínky, písek, listí atd.

Čerpadlo dodáváme včetně příslušenství, které tvoří 3,5 m sací a tlakové hadice, 10 m kabelu a 3 ks sacích hubic.

K čerpadlu lze dokoupit prodlužovací hadice, sací trubice a další příslušenství.

Uvedené ceny neobsahují DPH.

Výkon motoru	270 W
Napájecí napětí	230 V
Připojovací kabel	10 m
Max. čerpané množství	3000 l/hod.
Max. výtlačná výška	12 m
Max. nečistoty	15 mm
Hmotnost	23 kg
Max. sací výška	6,5 m
Délka tělesa čerpadla	70 cm
Šířka tělesa čerpadla	26 cm

Čerpadlo USS 3000 (nesmí být použito pro média obsahující olej)	16 250 Kč
Čerpadlo USS 4000 (provedení pro média obsahující olej)	19 160 Kč
Sací rohož	4811 Kč
Sací zvon na teleskopické tyči 1,2 – 3,6 m a 6 m plovoucí hadice	4631 Kč
Sací zvon na teleskopické tyči 1,8 – 4,8 m a 10,5 m plovoucí hadice	5069 Kč
Plovoucí hadice 3 m	888 Kč
Prodlužovací hadice 5 m	939 Kč
Prodlužovací hadice 10 m	1415 Kč
Prodlužovací hadice 20 m	2084 Kč
Prodlužovací hadice 5 m olejivzdorná	1930 Kč
Prodlužovací hadice 10 m olejivzdorná	2959 Kč
Prodlužovací hadice 20 m olejivzdorná	5429 Kč
Sací trubice nerezová 0,5 m	438 Kč

www.vyzbrojna.cz

největší síť prodejen s hasičskou technikou, výstrojí a výbrojí

Brno, Kšírova 45 ; České Budějovice, V. Talicha 752/12 ; Hradec Králové, Zemědělská 909 ; Liberec, U Náspu 5
• Opava, Jaselská 31 • Olomouc, Poupětova 1130 ; Plzeň, Hřbitovní 27A ; Praha, Ohradní 1144 ; Sokolov,
Nádražní 31 ; Sušice, T. G. Masaryka 113 ; Ústí nad Labem, Plynárenská 225 ; Zlín, Kvítková 2898 ;

Jan Saudek pro Alarm revue: Žiju si jako prase v žitě, požár jsem nikdy nezažil

Jan Saudek – legendární český a světově známý fotograf, malíř, básník spisovatel a také nejstarší český moderátor mě přijal ve svém ateliéru v pražském Bráníku.

Hovořili jsme spolu dlouho, a tak čtenářům Alarm revue mohu nabídnout jeho zajímavé a svérázné názory.

Povídáme si o našem časopise, a tak je samozřejmá otázka, setkal jste se někdy s požárem?

Požár jsem nezažil, ale vím, že můj otec mě v dětství přemlouval, abych si vždycky šaty úhledně složil, kdyby začalo hořet, abych je rychle byl schopen obléci.

No, nikdy k tomu nedošlo. Ale vzpomínám si, co neplatí dodnes. Dřív, když jelo hasičské auto, vytrubovalo ten signál hoří, takže byla povinnost pro všechny motoristy STÁT.

To se mi zdá, že dneska, buďto to platí a lidi to nerespektují, a to považuju za podstatné, protože, tohle je vážná věc.

Ti lidi jedou především pracovat a ne se nějak projíždět za cizoložnou manželkou svého přítele nebo nějaký takový podstatný věci, který lidi většinou dělají v těch autech.

Uvědomte si, děvenko, že v každém autě sedí jeden člověk, ale ta auta jsou pro pět lidí a v tom hasičském autě je jich plno, jedou chlapiska a jsou to velký frajeři a mám k nim nesmírný obdiv. Protože vím, že je to těžká práce.

Tomuto nádhernému řemeslu říkali kdysi bůhví proč požárnící, ale oni požáry nezakládají, s malýma výjimkami, ale oni je hasí.

Největší můj obdiv k této práci vznikl po útoku na ty věže, kdy mnoho z nich tam, báječných chlapků při snaze zachánit jiné zahynulo. Mám dojem, že i tady budou případy, že tihle hoši se nějak těžce zraní, nebo přijdou o život, protože ta práce, hlavně

v těch nepohodlných oděvech, musíte připustit, že ty oděvy jsou nepohodlné, je nanejvýš záslužná, významná a že by bez nich všichni pohořeli a uhořeli a upražili se a usmažili, uvařili, upekli a udusili.

Bavíme se o tom, že jsme skoro sousedé a mistr zavzpomíná, že do Podolí chodil v mládí pádlovat, že Vltavu miluje.

Odvažuji se říci, že ji znám, tuhle řeku. Vyrostal jsem v Bráníku, pádloval jsem na ní na lodi s bratrem. Dodnes se procházím, případně pobíhám po jejích březích. A když vám někdo bude povídat, že to všechno dřív za socialismu nebo za republiky bylo lepší, tak lže.

Protože teď, když všechny ty nouzové boudy, které stály na břehu až k Modřanům, ty byly plné harampádí, nějaká policejní stanice, kde se neustále hrály karty a dívalo se na pornografie, to všechno velká voda před lety strhla.

A teď jsou tam krásná, pravda drahá golfová hřiště, ale já golf nepěstuju, je tady ten kopec, kterému se říká bůhvíproč Kavčí hory, nikdy to žádný Kavčí hory nebyly, to byly za republiky a ještě dlouho po válce zprahlý kopce bez jediné travičky, všechno bylo spálené sluncem bez jediného keříčku, pásl se tam nějaký ubohý ovce a krávy a teďka je to zalesněné, ať už přirozeně nebo uměle, úkryt ptáků, králíčků, božský.

Jsou to kec, když vám bude někdo namlouvat, že dřív to všechno bylo lepší – nebo bylo. Mě se tady líbí, že je tu pamatováno

na zeleň, bohužel to neplatí všude, v některých městech začali budovat různé developerské projekty, kdy se zastavuje kdejaký kousek pole a na zeleň se zapomíná.

A pak tady máme pěknou potopu, protože se všechno vybetonuje a zapomíná na lužní lesy, ano, ale to sem nepatří. Osobně si myslím, že tyhleto katastrofy, což má taky co dělat s hasičským sborem, s dobrovolníky, že jo, tak oni tam pomáhají, tak, že jsme si to zavinili sami.

Stavíme u řeky, nenechali jsme lužní lesy, všechno jsme vysoušeli, nejsem samozřejmě znalec, dvorky jsme zabetonovali a teď tady máme jednu povodeň za druhou a zdá se, že to teprve začíná. No ale aspoň budou mít hoši hodně práce, všelijaké stařenky na člunu odvážet, jestli jste si všimla, ti starší lidé, už nad padesát se velmi rádi nechají od těch mladých fešných kluků obsluhovat. Posadit do člunu a pak zase vynášet ze člunu, když by mohla docela dobře jít sama, baba.

Jsmo zkrátka národ konzumentů a kluců, kteří dělají v poli a kteří se zúčastňují napravování katastrof a škod, tak jsou u mě frajeři, dělají něco, co je nanejvýš potřeba a přeju jim hodně povodní a hodně práce. (smích). Úplně vážně, ono k tomu dojde...

Řeka je život. Řeka přináší život a když ji milujeme a rozumíme jí, tak nás nepřekva-

pí, když vystoupá o devět metrů, pak nás to nemá překvapit.

Přijde mi, že vaše fotografie jsou v podstatě stylizované obrazy...

Ano, moje fotografie jsou stylizované, ukazují svět, tak jak bych si přál, aby vypadal, aby to všechno bylo velice krásné, aby ženy byly přívětivé, děti roztomilé a muži mužní, ale ono to sice tak moc nevypadá, ale jestli jsem nepatrně přispěl svými výplody – nazvěme to výplody, matka by řekla výšplechty.

Tak jestli jsem nepatrně přispěl k tomu, aby lidé nazírali na svět, aby ho viděli jinak, než nám to namlouvají masmédia, jak život vypadá či nevypadá, tak jsem nežil nadarmo. Jestli to jeden jedinej člověk, pak celý život měl smysl.

Chtěla jsem se zeptat na to, co mě u vašich fotografií vrtá hlavou už strašně dlouho, vy je nejen stylizujete, také je kolorujete, ale jak vás to vlastně napadlo?

Fotografie původně před dvěma sty lety, když to začínalo, měla nahradit malířství. Já jsem vyučený fotograf, na rozdíl od většiny dnešních fotografů, kteří nejsou vyučení a taky to nepotřebují.

Dneska už řemeslo neexistuje, jsou digitální mašiny. Ty to vezmou za vás, ovšem taky už neexistuje skutečná fotografie, jsou jenom digitální tisky. Instinktivně jsem věděl, už v těch dvaceti letech, že ta černobílá fotografie nebo hnědá, chcete – li, není tak blízko našemu vidění světa jako vybarvená. Málokdo ví, že ty řecké sochy vytažené z moře byly původně polychromované, mělo to černý oči, červený tváře, bez výjimky.

A tak jsem začal ty obrázky vybarvovat, už jako jinoch. Pak jsem si z toho udělal trafik. V roce 1977 jsem to začal dělat pečlivě, štětečkem. Ty obrazy se líbily. Já jsem tehdy byl neznámý dělník a já jsem tutéž fotografii udělal třikrát. Jednu jsem udělal černobílou, jednu takovou zlatavě hnědou a jednu hnědou, kterou jsem vybarvil.

Koloruje se totiž hnědá, nikoli černá, to by bylo špinavý, ty barvy. A pak jsem lidem, co za mnou chodili do toho sklepa ukazoval ty fotografie a říkal, co byste si vybrali. Všichni, protože to byli takoví primitivové jako já, si vybrali tu kolorovanou. Tak jsem to nějakou dobu začal dělat až mě to přestalo bavit, protože ono je to dosti pracné a začal jsem věřit na čistou fotografii, černobílou jako grafiku. Ale je pravda, že u té kolorované fotografie můžete umocnit některé vaše názory, které tam běžně nejsou.

Ach ty prekrasne sestry F

Karta 293 Teenqueen

Incest

Břemeno

Budu s vámi mluvit jako s dospělou. Té dámě, jak se jí dělal na zadnici takový červený krupičky, který jsou neobyčejně sexy, i když to popírají a chtějí nějakou hladkost a takový kec, takže to na výsledné fotografii zdůrazníte štětečkem.

A tím umocníte dojem. Lidem je namlouváno, že hubená dívka, hladká, je úplně žádoucí a tak to má vypadat. No a ty prostitutky si přestaly vyholovat podpaží, protože zákazník si to žádá.

Ono to tam zřejmě patří, že jo, tak nás bůh vytvořil. Je možný se holit, ale taky se asi o 300 procent zvýšila rakovina prsu. Tam jsou nějaké lymfatické žlázy a on když se tam dostane ten dezodorant a to škrábání tak ono tak postupuje až k ženskému řadru. To je nadnárodní obchod s kosmetikou a do toho nebudu kecat.

Lidi věří kdejakým nesmyslům. Věří tomu, že být tlustá je hnusný a zatím je to obdivuhodný, že holka, která si neholí nohy, že je to hnusný, ale přitom chlapi slintají a nemůžou si pomoct.

Zkrátka reklama je svět, vysněnej, virtuální a je to založeno na obchodu. Já si myslím, že lidi jsou stádní a že chybí jen málo aby přišel nový Adolf Hitler a oni zase budou hajlovat a zakládat koncentrační tábory.

Zkrátka lidi se nechají manipulovat – velmi lehce. Ale já to nehodlám dělat. Jestli v těch fotografiích je něco, co je odlišuje, tak je tam lidské poselství. Já nafotografuju dvě prostitutky, jak jedna zvrací a druhá jí drží čelíčko, ale je to vlastně pornografie, protože jedna je obdařena nadlidskými prsy, ale za tou pornografií, za tou vulgaritou, lascivností je poselství, že si lidi mají pomáhat. A to je, ne u každé mé fotografie, samozřejmě, ale u některých, jsem to tam dostal a ono to tam je.

A co máte dál v plánu, máte-li plány.

Co bych rád, to není publikovatelné (smích). Profesně neplánuji nic. Dostal jsem několik dopisů, ve kterých se mě, pokud se se mnou nějaký novinář vůbec baví, ptají lidi hlavně na to, co připravuju. Proboha, jak by mohl člověk v tomhle věku něco připravovat? Chtěl bych udělat slušnej obraz, i když kritika moje obrazy tvrdě odmítá a považuje za úplný svinstvo, já si toho ale nemůžu všimnout, protože musím z něčeho žít.

A taky jsem si všiml, že mnohokrát se kritika mýlila. Nejen v mém případě. Ale u mě především před padesáti lety, když jsem přišel s fotografií, jak držím novorozené dítě, tak lidi, já budu zvracet, to je hnusný, tohle nikdy nezveřejníme, takový drastičnosti. Ta fotka se stala přeslavnou, napodobovanou.

Já teď maluju obrázky, který prodávám a z toho žiju a z toho žívím asi 15 nebo 16 lidí. Prostě si žiju jako prasák v žitě.

**Za rozhovor poděkovala:
SVĚTLA PROKEŠOVÁ**

ALERION

NA PRVNÍ POHLED **VIDITELNĚJŠÍ!**

ALERION s.r.o.
Chaloupkova 1
612 00 Brno - Kr. Pole
Czech Republic

T. +420 544 500 202
M. +420 739 515 675

info@alerion.cz
www.alerion.cz

Vyšíváný prapor vašeho sboru ještě nikdy nebyl tak dostupný!

Vyžádejte si zaslání nového katalogu ALERION® 2010 a ceníku pro hasiče.

Výroba symbolů je pro nás **posláním**. Proto již **návrhu**, který je základem každého působivého praporu, věnujeme maximální péči a pozornost. **Tradiční krásné hasičské symboly, zdobné ratolesti, národní barvy, krásné podoby sv. Floriánů** – vše v unikátní a působivé kompozici respektující odkaz našich předků a v podání **originálního autorského návrhu**. Jen důmyslně promyšlený a do posledního detailu propracovaný návrh praporu může posléze **vyniknout v ruce našich zručných uměleckých vyšíváčů** do maximální působivosti a reprezentativnosti. I pro vás takový originál vytvoříme, aby následně v našich dílnách našel své živoucí ztělesnění v **krásném vyšívaném slavnostním praporu vašeho sboru**, na který budete právem hrdi vy i další generace vašich pokračovatelů.

VLAJKY

ZNAKY

SYMBOLY

PRAPORY

ŽERDĚ

STOŽÁRY

ODZNAKY

DOMOVENKY

SMALTY

VLAJEČKY

NÁŠIVKY

ALERION

Vodu dopravilo 287 sborů 63,46 km daleko, dokonce s převýšením 541 m

V sobotu 8. května padl na Vysočině nový rekord v dálkové dopravě vody. Do areálu westernového městečka Šiklův mlýn již od pátku najížděla hasičská technika z celé ČR a na start ke zdolání nového rekordu na trasu Dolní Loučky – vrchol Devět skal ve Žďárských vrších v délce 63,46 km s převýšením trati 541 metrů vyrazilo v ranní hodinách 287 Sborů dobrovolných hasičů z České republiky a jeden sbor ze sousedního Slovenska.

Ostrý start pokusu byl vydán velitelem štábu Jiřím Sáblikem v 10.35 hod. V tuto chvíli bylo na trase, kterou zejména v osmnácti průsečíkových obcích lemovaly stovky místních obyvatel, 3 553 hadic „B“, 234 čerpadel, 291 radiostanic a úctyhodných 2 592 hasičů (z toho 1 669 přijelo na Žďársko z nejrůznějších koutů naší vlasti).

Útok na rekord nebyl bezproblémový a očekávaný čas se kolem 15. hodiny naplnil. Přesto po sedmi hodinách úporné práce zejména osmi veliteli bojových úseků a šikovných strojníků byl první výstřik na vrcholu Devět skal ve výšce 836 m n.m. v 17.30 hod. Rekord byl Agenturou Dobrý den z Pelhřimova deklarován v 17.40 hodin a na celé trase zavládla obrovská vlna nadšení všech jeho účastníků.

VÝSTŘIK PATŘIL PARNIČCE

Poslední úsek byl obsluhován historickou parní stříkačkou, kterou dovezli dobrovolní hasiči z Roztok u Jilemnice. V době rekordu bylo v hadicovém vedení celkem 300 m³ vody a bylo přemístěno 580 m³ vody; v době čerpání protékalo v hadicích 36 m³ za hodinu.

Do seřadiště na Šiklův mlýn dojížděly některé jednotky už za soumraku, zato s obrovským nadšením za zvuků sirén a blikajících majáčků. Důstojnou tečku za skvělou akcí, která dala dohromady neuvěřitelné množství hasičských nadšenců, připravil pro všechny účastníky sám majitel westernového městečka generální ředitel Libor Šikl – v amfiteátru na přírodní scéně bylo provedeno oficiální vyhlášení dosaženého rekordu, štáb akce zde sklídl několikrát dlouhotrvající potlesk a všichni ve stoje vzdali hold tomu, kdo akci po tři roky připravoval – Jiřímu Sáblikovi, veliteli SDH Nové Dvory. Po ohňostroji následovala do nočních hodin zábava s rockovou kapelou EXIT.

LUBOŠ ZEMAN, starosta OSH Žďár nad Sázavou

Z redakční pošty

Vnuk nemůže být hasičem, dědeček by mu rád daroval sbírku domovenek

Vážený bratři hasiči, je mi 65 roků a z toho jsem 50 let členem sboru dobrovolných hasičů obce Dolní Loučky v okrese Brno-venkov. Čtyřicet let jsem dělal velitele sboru, sedmatřicet roků velitele okrsku. Vždy jsem byl šťasten, že se naši hasiči vrátili od zásahu, kterých nebylo za ta léta málo, zdrávi a v pořádku.

Mám třináctiletého vnuka. Když mu bylo 14 měsíců, zjistilo se, že má rakovinu ledvin. Zlaté ruce lékařů v dětské nemocnici v Brně mě vnoučka zachránily tím, že jednu ledvinu odstranily. Díky těmto lékařům „šohaj“ žije a co více je do hasičiny takový blázen jako já a spousta dalších. Je mně jasné, že profesionálním hasičem pro svoji nemoc nikdy nebude moci být. Dobrovolným ano, ale bez nároku na výjezd, na což se stále těším. Proto jsem se rozhodl pořídit mu sbírku domovenek. Prosím o pomoc v tomto předsevzetí – pro radost mého vnuka.

František Bukal, 594 55 Dolní Loučky 163

Poděkování sponzorům:

INTLINOX Říčany – Jažlovice, PKS INPOS Žďár nad Sázavou, Pavliš a Hartman Chvalčovice, Petr Machara – PROBO Nový Bor, ACO Přibyslav, Velebný – FAM Ústí nad Orlicí, Měšťanský pivovar Havlíčkův Brod, Hasičská vzájemná pojišťovna, pobočka Žďár n. S., Požární bezpečnost Jihlava, SDH Turčianské Klčary – Slovensko, ZD Velká Losenice, SH ČMS okresu Žďár nad Sázavou, Westernové městečko Šiklův mlýn, SDH Nové Dvory.

POSLEDNÍ. Jaroslav Grosman z Roztok u Jilemnice seřizuje parní stříkačku z roku 1907, která z Dolních Louček v okrese Brno-venkov dotlačila vodu až na nejvyšší bod Žďárských vrchů – vrchol Devět skal ve výšce 836 m n.m.

KALENDÁŘ AUTOMOBILŮ

Vydavatelství FIJEPO nabízí nově vydaný stolní kalendář všem hasičským sborům a ostatním příznivcům pod názvem **Hasičské automobily 2011**.

- Kalendář je barevný – ve formátu o rozměrech 160 x 235 mm na křídlovém 135 g papíře.
- Vyobrazeno je 53 automobilů s daným krátkým technickým popisem (cisterny, žebříky, plošiny atd.)
- Kalendář je rovněž řešen jako směnový na rok 2011.

Cena stolního kalendáře je 67 Kč bez DPH a 80 Kč s DPH). K ceně je nutno započítat poštovné-dobírku.

Kontaktní adresa: FIJEPO – Jendřišak Josef
Ostravská 66, 737 01 Český Těšín
Tel.: 558 737 412, mobil: 604 641 222
e-mail: fijepo@volny.cz

Hasiči dvou krajů si to rozdali u Sázavy

DRAMA NA VĚŽI. Zajímavý průběh měla 15. června první disciplína společného mistrovství profesionálních hasičů v požárním sportu kraje Vysočina a Jihomoravského kraje v Havlíčkově Brodě. Ve výstupu po hákovém žebříku do 4. podlaží zvítězil Martin Stuchlík z Jihlavy před svým kolegou Janem Hoppem ze stejné stanice. Pořadím však zamíchalo selhání časomíry v jednom ze čtyř oken. V opakovaném běhu již český reprezentant Vladimír Janko z Pelhřimova nedokázal zopakovat svůj nejlepší čas 14,08 sekund. I když situaci nezavinil, musel se spokojit s třetím místem. Celkovým vítězem se stala Jihlava před Pelhřimovem a Blanskem. Vynikající požární útok předvedl Pelhřimov – vyhrál s časem 23,80 s. Společné přebory dvou sousedních krajů jsou zajímavější sportovně, společensky a také ekonomicky.

Foto: Ivo Havlík

ZAHAS SE VRACÍ DO HISTORIE,

ale pouze s výrobou replik historických stejnokrojů a výstrojních doplňků!

Smyslem a snahou výroby této kolekce replik bylo zejména uspokojit všechny zájemce o propagaci historie hasičstva při konání různých společenských a vzpomínkových akcích, případně poskytnutí některé z replik jako dárkový předmět.

Repliky historických uniforem a výstrojních doplňků jsou vyvzorované v zásadě podle platných stejnokrojových předpisů a označování činovníků dobrovolného hasičstva z let na přelomu 19. a 20. století.

Vzhledem k tomu, že i v raném období vzniku organizovaného hasičstva docházelo k poměrně častým změnám v předpisech, ne všechny repliky lze jednoznačně zařadit do přesně stanoveného časového období.

Obdobně i materiály, které byly použity pro jejich výrobu, nejsou přesnou náhradou tehdy používaných materiálů, což nám, jak pevně věříme, historikové prominou.

Současně, se však vůbec nebráníme případné spolupráci z historickou obcí, na základě jejichž připomínek bychom mohli dopracovat tuto kolekci do historicky uznávaných norem.

Replika historického služebního stejnokroje je vyrobena podle výstrojního předpisu z období přelomu 19. století. Stejnokroj je opatřen pletenými dvojitými poutky-čarami zapínanými pomocí olivek světlé barvy, pleteným hodnotným značením na jednom nebo obou ramenách, rukávovými a klobovými značením. Skládá se z blůzy (čamary) a kalhot (spodků), které jsou opatřeny dvěma bočními a jednou zadní kapsou. Blůza je zapodšívkováná a je opatřena dvěma vnějšími kapsami s klobovou a jednou vnitřní kapsou.

Materiál 100% bavlna štruková vazba, gramáž 300 g/m². Velikosti: 3 výškové skupiny v členění velikosti 48, 50, 52, 54, 58, 60.

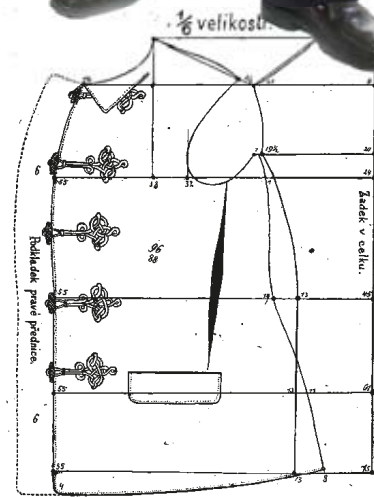
Replika historické čapky je vyrobena ze stejného materiálu jako služební nebo slavnostní stejnokroj. Na přední části těsně nad koženým štítkem jsou přišitá čamarová poutka shodná se zapínacími poutky a spojená uprostřed olivkou. V předu pod záševkem okolku je vyšitý odznak Zemské ústřední hasičské jednoty království českého z přelomu 19. století. Vnitřek čapky je opatřen PES podšívkou. Čapku lze dodat i bez vyšívání odznaku. Velikosti: 48, 50, 52, 54, 58, 60.

Replika historického opasku pro pořadatele (ochránce) je vyrobena z 8 cm široké pružné pásovky opatřené dvěma bílými textilními stuhami, na nichž je na obou koncích našito kožené zapínání s přezkami. Opasek je opatřen dvěma koženými úchyty s kovovými kroužky pro zavěšení pouzdra sekyrky, kordíku a pod. Velikost: Regulovatelná od 94 do 105 cm.

Replika historického opasku pro lezece (ochránce) je vyrobena z 8 cm široké pružné pásovky opatřené uprostřed středním 5 cm koženým pruhem, na němž je přezkové zapínání. Opasek je opatřen třemi koženými poutky s kovovými kroužky pro zavěšení pouzdra sekyrky, případně jiných součástí výzbroje. Velikost: Regulovatelná od 94 do 105 cm.

Replika sekyrky s koženým pouzdem. Sekyrku lze rovněž využít jako dárkový předmět. Za tímto účelem je zdobená gravírováním hasičským motivem (ornament přílby, sekyrky, háku a žebříku). Dodává se v několika povrchových úpravách. Pozlacená 24 karátovým zlatem, z chromované oceli a gravitací ornamentem nebo pouze v chromované oceli bez gravitace. Dle přání je možno na topůrku umístit gravírovaný štítek s dodaným textem. Rozměry (d x š x v) 350 x 210 x 30 mm.

Hasičský kordík v pochvě. Je zdobný znakem dobrovolných hasičů z první repu-

bliky, republikovým znakem a přilbicí s vygravírovaným nápisem na čepeli Bohu ke cti – vlasti ku pomoci. Kordík je chromovaný a na čepel je možno provést graviraci podle přání. Velikost: 50 cm.

Věříme, že tímto „Návratem do historie“ přispějeme k oživení a k propagaci českých, moravských a slezských tradic v naší zemi.

ZAHAS s.r.o.

Obchodní a marketingové oddělení

ZAHAS, spol. s r.o., Trnávka 37, 751 31 Lipník nad Bečvou
tel.: 581 750 111, mobil: 602 762 497, 606 709 418
e-mail: zahas@zahas-sro.cz • www.zahas-sro.cz

Kominíci na Karlově mostě rozdali 1500 knoflíků pro štěstí a přijali do svého společenstva tři čestné členy z řad hasičů

Cestou přes Karlův most rozdali 10. května zástupci kominíci a kominíční učni lidem na patnáct set knoflíků pro štěstí. Akce s názvem Štěstí chodí Prahou se uskutečnila jako součást úspěšné kampaně „Řemeslo žije!“, kterou hlavní město dokázalo zvýšit zájem o učňovské obory.

„Kdysi jsme se chytali za každý knoflík, když jsme nějakého kominíka potkali. Dnes vidět kominíka na pražských ulicích, to už je velká sláva a mimořádnost. Časy se mění, ale snažíme se, aby řemeslo žilo dál,“ řekl pražský primátor Pavel Bém.

V Praze existuje pouze jedna škola ve zřizovatelské působnosti hl. m. Prahy, která vyučuje obor vzdělávání s výučním listem Kominík. Tou je Střední odborná škola stavební a zahradnická na Praze 9.

V letošním školním roce vyučuje škola v tomto oboru dvacet jedná žáků, do prvního ročníku se tak přihlásilo o takřka padesát procent více učňů, než v předešlých letech. Přesto kominický obor pociťuje velký úbytek zájemců a počet kominíků nepokrývá potřeby trhu.

PRIMÁTOR VYLEZL NA KOMÍN

Cílem akce na podporu učňovského vzdělání je do učebních oborů v hlavním městě přitáhnout co nejvíce mladých zájemců o řemeslo. Náměstkyně primátora pro oblast školství Marie Kousalíková dodala: „Už více než rok se v Praze snažíme popularizovat odborné školství a učňovskou tematiku. Dnešní akce je jednou z mnoha, klademe si za cíl propagovat učňovské školství a omezit propad uchazečů o učňovské vzdělání. Naším cílem je přilákat více dětí do učňovských a odborných škol.“

Vylézt na komín si vyzkoušel také pražský primátor, spolu s učni – kominíky pročistili komín Malostranského gymnázia v Josefské ulici na Praze 1.

Před budovou Nové radnice na Mariánském náměstí se pak celý průvod setkal s nejstarším kominíkem v Praze. Tím je pan Alois Pajer, který ve svých 89 letech stále hrdě reprezentuje kominické řemeslo. Od primátora Pavla Béma převzal pamětní list a medaili.

TŘI NOVÍ ČESTNÍ ČLENOVÉ

Město Tábor a hotel Dvořák se staly již po třetí místem konání výroční valné hromady Společenstva kominíků ČR.

V jeho průběhu prezident Společenstva Emil Morávek předal tituly čestných členů generálnímu řediteli Hasičského záchranného

sboru Miroslavu Štěpánovi a náměstkovi SH ČMS Václavu Liškovi, později také starostovi Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska Karlu Richterovi, který v Táboře nemohl být vzhledem ke krajským předsjedzovým shromážděním dobrovolných hasičů přítomen.

Letošní výroční schůze kominíků se konala ve znamení významných pozitivních zpráv. Všechny i odpolední odborný seminář si vyslechli zcela zaplněný kongresový sál hotelu.

Jednání se neslo kolem vládního nařízení č. 91/2010 Sb., které nabývá účinnosti 1. ledna 2011, a které po třiceti letech nahrazuje vyhlášku č. 111/1981 Sb. o čištění komínů.

Podle konstatování zástupců Společenstva kominíků není v nařízení vše v souladu s jejich představami, ale je to po dlouhé době zásadní předpis. Je možné o něj opřít rozvoj činnosti kominíků a je nutné jej respektovat. Při tom je možné sbírat podněty k jeho případné revizi.

Spokojeni jsou kominíci se získáním autorizace k provádění zkoušek pro dílčí kvalifikace v oboru kominík od Hospodářské komory ČR. Školská komise zpracovala pro Národní ústav odborného vzdělávání kvalifikační a hodnotící standardy v oboru kominík a osnovy byly v podstatě bez připomínek přijaty. Zkoušky se již připravují a probíhají první ověřovací běh.

Valná hromada kominíků, blízkých přátel hasičů, se již potřetí konala pod pivovarským komínem v Táboře, v hotelu Dvořák. Na snímku si kominíci prohlížejí historický výuční list. Foto: Ivo Havlík

Hasiči v Lensedlích už od roku 1946 pořádají Slavnosti staročeských májů

Slavnost staročeských májů se v Lensedlích (okres Praha-východ) pořádá nepřetržitě již od roku 1946. Jejich 64. ročník se letos prolínal se 110. výročí založení sboru. Nikoli obvyklé také je, že na všech májích hrála jediná muzika – od kapelníka Hrušky.

Ale tou nejdůležitější událostí, která měla zdobit letošní ročník slavnosti, byl pokus o český rekord v počtu tanečnicků české besedy, jak svobodných krojovaných tanečnicků, tak všech, kdo v minulosti českou besedu jako svobodní tancovali.

Podle zvyku se krojovaní sešli před kulturním domem a těsně po poledni vyrazil průvod tanečnicků k pomníku padlým za 1. světové války uctít jejich památku.

SVOBODNÝCH DĚVČAT JE POSKROVNU

Tanečníci se potom odeberou k prvnímu domu s ozdobenou břízku a potom přibližně šest hodin chodí po vsi a všude, kde stojí malá májka, zahrají a zazpívají dvě tři písničky, krojovaní si s domácími zatančí a jsou pohostěni. Dříve se tancovalo jen tam, kde byla malá břízka a svobodné děvče, ale v Lensedlích je něco málo přes 80 obyvatel a svobodných děvčat poskrovnu, proto se tančí i tam, kde je břízka a svobodné děvče není.

Po celé odpoledne bylo u kulturního domu připraveno pro návštěvníky občerstvení s živou hudbou a výstava fotografií z historie slavnosti.

Když průvod odchází od posledního domu ve vesnici, začnou se jednotlivé kolony řadit a vyráží po silnici ke kulturnímu domu. Letos tomu nebylo jinak, jen s tím rozdílem, že kolon bylo o mnoho víc než v minulých letech. Za hlasitého pokřiku krojovaných „cigi, caga, cigi, caga, hej, hej, hej“ jdou krojovaní na travnaté hřiště u kulturního domu na finálové zatančení pod velkou májí.

ZAPSÁNO DO KNIHY REKORDŮ

Letos se organizátoři Slavností staročeských májů pokusili o zápis do české knihy rekordů. Proto chtěli, aby tanečnicků přijelo co nejvíc. „Byl ustanoven nový český rekord, vlastně rovnou dva. První rekord bylo dvaadvacet kolon svobodných krojovaných tanečnicků tančících českou besedu,“ vysvětluje Alena Vrátná z Agentury Dobrý den Pelhřimov.

A druhý rekord se týkal počtu tanečnicků. Českou besedu tancovalo celkem tři sta čtyřicet čtyři lidí – krojovaní i bez kroje, svobodní i ženatí, mladí i starší. Na hřiště se ani všichni nemohli vejít, neboť bylo 22 kolon tanečnicků české besedy svobodných krojovaných neuvěřitelných 344, tedy celkem 43 kolon všech tanečnicků. Pro porovnání – v minulém roce bylo 11 kolon.

Tančilo se proto nadvakrát. Někteří účastníci přijeli třeba až z východních Čech.

Staročeská beseda je figurový tanec pro minimálně osm tanečnicků (čtyři holky, čtyři kluci), maximum není dáno, ale musí být dělitelné osmi.

Hřiště nestačilo, česká beseda se tančila nadvakrát

„Je skvělé, že je to v Lensedlích, které jsou docela blízko u Prahy. A je skvělé, že se udržují tyto tradice,“ neskrýval nadšení jeden z účastníků rekordů.

TANCI VELEL STAROSTA HASIČŮ

Slavnosti zakončilo tradiční kácení máje. Kdo si několikametrové dřevo odnesl domů, určil jako každý rok náhodný los.

Každoročně se tancování české besedy účastní svobodní z širokého okolí Lensedel, letos s rekordem pomohli tanečníci z Mistrovic, kteří dali dohromady čtyři krásné kolony, a další kolona přijela až z Krásna od Karlových Varů.

Největší podíl na celé akci má starosta sboru dobrovolných hasičů Zdeněk Vaněk, st. Pokus o český rekord byl jeho nápadem. O nácvik české besedy se starala paní Ivana Vaňková a slečna Lucie Vaňková. Velké poděkování také patří hasičům ze Třemblat, kteří nám významně pomohli s občerstvením u kulturního domu a také hasičům z Ondřejova, kteří se postarali o řízení dopravy na parkovišti.

Mezi tanečnickými besedami se našla velká část členů dobrovolných hasičů nejen z našeho okolí. Nesmíme opomenout přítomnost hasičské plošiny Tatra od HZS Říčany a její osádky a zdravotnickou službu SOSAN.

Příští rok Slavnost staročeského máje hasiči v Lensedlích pořádají již po padesáté.

Ve věku pouhých 41 let náhle zemřel výrobce a prodejce požární techniky Petr Kostka, majitel společností Spitfire a Požární technika Havlíčkův Brod a otec tří dcer.

Podle vyjádření rodiny se mu doma zamotala hlava a upadl tak nešťastně, že si rozbil lebku a vykrvácel.

Kostka rozuměl potřebám především podnikových, vojenských a dobrovolných hasičů, hýřil nápady a energií, s erudicí sobě vlastní konstruoval a vyráběl zejména menší automobily pro dobrovolné sbory a úspěšně reparaoval použité cisternové stříkačky.

Redakce Alarm revue v Petru Kostkovi ztrácí člověka, který nás navštěvoval, telefonoval, aby poskytl námět, upozornil na zajímavé věci a pozval do svých dílen, v nichž pracovali mistři svých řemesel.

Poslední rozloučení se zesnulým se konalo v kostele sv. Barbory v Polné 3. června. Čestnou stráž u rakve stáli dobrovolní hasiči obce Škrdlovice, na pohřeb přijeli dobrovolní hasiči až z obce Krsy v okrese Plzeň-sever a další.

Podle informace Milana Čapka, výroba a rekonstrukce požárních automobilů v Havlíčkově Brodě skolem Petra Kostky nekončí a bude pokračovat. Informace blíže na telefonu 602 489 287.

Tragický skon výrobce požární techniky

**PETR KOSTKA
NEŽIJE**

PŘED ROKEM. Petr Kostka (vpravo) se starostou obce Škrdlovice a dobrovolným hasičem Ivanem Hořínkem. Snímek je z konce dubna 2009, kdy Škrdlovice přebíraly nový dopravní automobil z produkce Kostkovy společnosti Hasičská technika Havlíčkův Brod.

ČESTNÁ STRÁŽ. Při posledním rozloučení s Petrem Kostkou stáli u rakve dobrovolní hasiči ze Škrdlovic, na poslední cestu zesnulého přijeli vyprovodit také dobrovolní hasiči z obce Krsy v okrese Plzeň-sever a další.

POSLEDNÍ CESTA. Pracovníci pohřební služby odvázejí rakev s tělesnými ostatky Petra Kostky ze hřbitovního kostela sv. Barbory v Polné. Foto: IVO HAVLÍK

Z vašich dopisů: Sv. Florián z Pyšel

Před dvěma lety hasičský sbor v Pyšelích oslavil 130. výročí od svého založení. Oslava probíhala na náměstí a v nejbližším okolí hasičské zbrojnice, postavené na bývalém zámeckém pozemku u hlavní silnice, proti kostelu Povýšení svatého Kříže. Na zídce je ukryt vedle dvou soch náš patron sv. Florián. Hledí naším směrem a sleduje dění u zbrojnice a také nás vyprovází při každém výjezdu. Mnozí z nás si jeho přítomnost už ani neuvědomí a návštěvníci jej mohou snadno přehlédnout. Tato barokní socha pochází nejspíše z let 1713 až 1716.

Na oslavy jsme si nechali vyrobit několik upomínkových předmětů. Mezi nimi je také 30 cm vysoká soška pyšelského Floriána upravená k zavěšení na stěnu a k osvětlení čajovou svíčkou. Jeho výrobu a zhotovení složité formy si vzala na starost místní keramička. Žel, sošek nebylo vyrobeno mnoho a kdo ji má, přechovává vzácnost.

Pyšelského sv. Floriána nám spolu se znakem obce technikou akvarelu namaloval olomoucký výtvarník František Gračka.

Jan Kostrhoun, SDH Pyšely

Jsou předpovídány bouřky a silný vítr? Hrozí rozvodnění potoků a řek? Vaše děti jsou na škole v přírodě nebo táboří u řeky na kraji lesa, hrozí jim nebezpečí? Budou jejich vedoucí varování a záchranáři v případě potřeby tábor najdou včas? Pro bezpečí dětí a pořadatelů zotavovacích akcí vznikl informační systém soustřeďující důležité údaje o místě konání dětské akce, délce konání, počtu dětí. Systém (evidenci rekreačních akcí) je plně v provozu více jak rok.

JAKÝ BYL DŮVOD VZNIKU INFORMAČNÍHO SYSTÉMU?

Důvodem vytvoření systému byla snaha o získání okamžitých údajů, kde a kdy přesně se nachází větší skupina osob-dětí, které mohou být ohroženy mimořádnou událostí – záplavy, vichřice, požár, atd.) a k jejich ochraně (případně evakuaci). Cílem systému je zajistit ochranu veřejného zdraví a současně ochranu před mimořádnými událostmi obyvatel, kteří se rekreují v dočasných tábořištích.

KDY INFORMAČNÍ SYSTÉM VZNIKL?

Informační systém Hasičského záchranného sboru ČR byl tvořen v roce 2007 pilotně ve spolupráci HZS Moravskoslezského kraje a Krajskou hygienickou stanicí Moravskoslezského kraje.

CO ŘÍKÁ ZÁKON?

Osoba pořádající zotavovací akci s organizovaným pobytem 30 a více dětí ve věku do 15 let na dobu delší než 5 dnů, je povinna místně příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví (OOVZ) nahlásit místo konání, včetně souřadnic GPS, základní údaje o pořadatelé akce včetně kontaktů, počty účastníků akce, termín konání nebo zpřesňující informace o akci jakého typu se jedná (§ 8 zákona č. 258/00 Sb.).

UZAVŘENÍ DOHODY

Dohoda o spolupráci Ministerstva zdravotnictví ČR a Hasičského záchranného sboru ČR byla podepsána 1. července 2008 generálním ředitelem HZS ČR genmjr. Miroslavem Štěpánem a hlavním hygienikem ČR MUDr. Michaelem Vítem. Celorepublikový provoz byl odstartován 1. ledna 2009.

Evidence tábořišť umožňuje, aby hasiči byli na místě před zavoláním o pomoc

* * *

Jaké zkušenosti má s provozem a využitím údajů v „evidenci rekreačních akcí“ jsme se zeptali vedoucí odboru hygieny dětí a mladistvých Krajské hygienické stanice Moravskoslezského kraje paní MUDr. Evy Gerykové.

Kolik je ve vaší databázi evidováno v současné době tábořišť?

V Moravskoslezském kraji je v současné době evidováno 218 lokalit, které jsou využívány po celý rok k pořádání zotavovacích akcí pro děti a to jak letních táborů, tak škol v přírodě, zimních táborů či lyžařských výcvikových zájezdů. Místem konání jsou nejen pevné objekty – chaty, penziony či stálé turistické základny, ale i stanové tábory stavěné na dočasně pronajatých pozemcích.

Jak vůbec probíhá spolupráce na „evidenci“ Ministerstva zdravotnictví ČR a Hasičského záchranného sboru ČR?

Kromě již zmiňované spolupráce na tvorbě informačního systému „Evidence rekreačních akcí“, po otestování funkčnosti, dohlášení a dopracování, byl tento systém po dohodě mezi MZ ČR a MV – GR HZS ČR zaveden ve všech krajích republiky. Spolupráce v současné době spočívá v on-line předávání informací prostřednictvím pracovníků krajských hygienických stanic (KHS), kteří po obdržení ohlášení zotavovací akce pořádající osobou (el. poštou, poštou, telefonicky, dat. schránkou) vkládají do evidence: druh akce, místo konání, termín, předpokládané počty účastníků a kontakt na doprovod. Zavedením dat do systému jsou údaje okamžitě přístupné pro složky integrovaného záchranného systému (IZS) pro případ potřeby okamžitého zásahu, ale i oprávněným osobám KHS.

Obě strany mají tedy k dispozici tyto aktuální informace:

- kde a kolik akcí právě probíhá nebo již bylo nebo se připravují na území okresu či kraje, což žádný jiný systém evidence neumožňuje;
- kolik dětí a dospělých je (bylo) bude na přesně vymezené lokalitě (s překlikem na mapu a geosouřadnice) – mnohdy v lesích na loukách daleko od případné pomoci, což je okamžitá a jediná informace pro složky IZS k případnému zásahu, pro pracovníky KHS navigace přímo na místo konání akce;
- pro pracovníky KHS vynikající a přehledný systém o právě probíhajících akcích k plánování terénních výjezdů k provedení státního zdravotního dozoru;
- pro pracovníky KHS přehledný systém pro zpracovávání sumárních dat o zotavovacích akcích k určitému datu (pro požadované výkazy, pro tisk atd.).

Můžete nám uvést příklad z praxe?

My jsme se o praktickém využití evidence přesvědčili v červnu minulého roku při povodních na Novojičínsku, kdy voda ohrožovala účastníky školy v přírodě na tábořišti Štramperk – Bařiny. Podle sdělení provozovatelů hasiči byli na místě včas, ještě před voláním o pomoc, a pomohli při evakuaci.

Připravujete nějaké úpravy informačního systému?

Za KHS Moravskoslezského kraje mohou říct, že tento systém je pro naši práci nejpřehlednější, pro práci v terénu vždy aktuální a momentálně nevyžaduje další úpravy či doplnění. Vkládání dat, či pátrání po dalších potřebných údajích, zabere nějaký čas, ale „zaevidováním“ akce máme jistotu, že o děti bude v případě potřeby včas a odborně postaráno ve dne či v noci, přes týden i o víkendech.

Za rozhovor poděkovala:

IVANA SVITÁKOVÁ

Ilustrační snímky Michala Fanty

Pozor, kůň se hasiče bojí, působí na něho jako strašák

V Bedřichově v Jizerských horách proběhlo školení profesionálních hasičů ze stanice Jablonec nad Nisou. Tentokrát učili zacházet s koňmi.

Školení by nemohlo proběhnout bez majitelů Turistické jízdárny na Prezidentské chatě Martina a Simony Häcklových, kteří se hasičům po celý den velmi ochotně věnovali.

Häcklová hasičům vysvětlila, jak je důležité na zvířata nejprve mluvit, než se k nim někdo přiblíží. Mezi nejlépe vyvinuté smysly koně totiž patří zrak a kůň se léká neznámých věcí. Hasič v zásahovém oděvu může být pro koníka pěkným strašidlem. V obraně potom překvapený kůň kope a divočí.

Dobré je navázat s koněm fyzický kontakt, pohladit ho, lehce poplácat, což zvíře uklidní a vyvolá v něm důvěru. Kůň ve stresu je velmi nebezpečný a může zranit nejenom sebe, ale také lidi a další zvířata.

Vhodné je zakrývat koni oči, aby v případě nebezpečí zůstal klidný. Má totiž široké zorné pole, předměty za sebou vidí nejasně a mohou ho vyděsit. Proto se koním na rušných ulicích dávají na oči klapky. Pokud se zvíře hodně vzpouzí, je možné mu přes hlavu přehodit i plachtu, kus oblečení nebo pytel.

Hasiči si pod odborným dozorem vyzkoušeli vyvádění ze stání pomocí vazáku,

hasiči si v turistické jízdárně Martina a Simony Häcklových v Bedřichově vyzkoušeli vyvádění koní pomocí vazáku, který může sloužit jako náhrada udidla, nebo jen jako vodítko.

Foto: Iva Michalíčková

kteřý může sloužit jako náhrada udidla, nebo jen jako vodítko.

V Libereckém kraji se hasiči setkávají každý rok přibližně s 10 případy, kdy je třeba zachránit koně, nebo jiná hospodářská zvířata. Některá utečou z ohrad, volně pobíhají po

silnicích nebo železniční trati a ohrožují lidi i provoz. Jindy dojde k požáru chlévu nebo stáje. Vzpomeňme tragický požár stáje v Křižanech 17. února 2007. Přes snahu hasičů se nepodařilo zachránit životy šesti koní.

Iva Michalíčková, HZS Libereckého kraje

Dílo žháře?

V Černčicích u Nového Města nad Metují hořel 17. května velký stoh slámy. Spekuluje se o možném žhářství, předtím totiž obdobně vzplál stoh v nedalekých Bohuslavicích. Za poslední dobu se jedná již o třetí požár stohu v této oblasti.

Na pomoc musel přijet nakladač chlévské mrvy ze zemědělského podniku ZEPO Bohuslavice, strojník mechanickými vidlemi stoh postupně rozebíral a hasiči hořící slámu prolévali velkými dávkami vody.

Foto: Michal Fanta

Pračka pro hasiče jako dělaná

Nároky na hasiče a tým i na jejich ochranné oděvy se neustále zvyšují. Po nasazení při zásazích bývají často velmi silně znečištěny a kontaminovány, a proto je nutné pro udržení bezpečnosti a ochranné funkce tyto oděvy důkladně vyčistit a případně dezinfikovat a naimpregnovat. Z tohoto důvodu je velmi důležité používat opravdu kvalitní přístroje – pračky a sušičky určené pro profesionální ošetření těchto oděvů.

Špičkovou péči v kombinaci s pozitivními ekonomickými parametry nabízí Miele, jejíž profesionální automatické pračky a sušičky umožňují přípravu oděvů k novému nasazení v akci během pouhých 2,5 hodin.

UVNITŘ JAKO V ÚLE

Malým tajemstvím profesionální pračky a sušičky Miele je patentovaný voštinový buben z nerez oceli se strukturou pláští, který zaručuje optimální a šetrné zacházení s textiliemi. Prádlo jen lehce klouže po vodním filmu, a tím je péče o prádlo velmi šetrná. Díky zmenšené velikosti otvorů ve stěnách bubnu jsou silně redukovány prostupy vláken přes buben. Řečeno lidštěji vlákna v oděvech se nelámou.

Funkční textilie zásahových obleků vzhledem ke svému složení (nehořlavá svrchní

vrstva Nomex, membránová vrstva Gore-Tex nebo Sympatex, tepelná izolace) vyžadují speciální péči. Nesprávným způsobem praní a sušení (např. v přístrojích pro domácnost nebo neodborným praním v externích prádelnách) se mohou textilie poškodit a znehodnotit. Technologie praní Miele mj. splňuje požadavky výrobce zásahových oděvů DEVA na praní a ošetřování.

V TEPLICÍCH DOPORUČÍ KAŽDÉMU

Jedna z takových sestav slouží hasičům na požární stanici HZS Ústeckého kraje v Riegarově ulici v Teplících. Nadporučík Stanislav Kvasňa, vrchní inspektor chemicko-technické služby, s ní má dlouhodobé zkušenosti:

Jsou to zkušenosti dobré, doporučili jsme ji i kolegům v Litoměřicích a v Liberci. Takle pračka šetří čas a peníze, dříve se např. praly najednou jen 1–2 obleky Fireman a jeden pracovník na tom strávil celý den. Nyní je možné prát najednou 4–5 obleků.

Pračku lze používat na všechny druhy hasičských oděvů, dosud jsme ji používali jen na obleky zásahové, nyní rozšiřujeme na všechny.

Navíc, jak každý uživatel moderních zásahových obleků ví, po několikerém praní se musí znovu provést impregnace proti vlhkos-

ti (cca po 10 praních). S tím jsme dřív měli problém, v našem kraji nebyl nikdo schopen reimpregnace provést, takže jsme museli využít služeb vzdálenějších prádelen, a proto se vše prodražilo – cca 140 Kč na oděv.

Dnes je to téměř o 100 Kč na oděv lacinější – do máchací lázně se přidává pryskyřice, v sušičce se „rozpéká“, a takzvaně dochází k aktivaci impregnace (vodooodpudivé vlastnosti) při 70–80 stupních Celsia.

PRÁŠEK SE NESYPE OD OKA

Překvapilo nás také, že tyto pračky berou málo pracích prostředků, dávkování je totiž řízeno procesorem pračky. Dříve se dávalo pracího prášku „přiměřeně“, podle oka. Spotřeba byla samozřejmě vyšší, každý raději pro jistotu přidal.

Důvodů, proč si pořídit profesionální přístroje, je hned několik. Patří k nim špičková péče o prádlo, a to včetně speciálních a choulostivých textilií, možnost dezinfekce a impregnace oděvů či mimořádná šetrnost pracího procesu. Nezanedbatelným přínosem je také kontrola celého procesu péče o prádlo, možnost rychlého opětovného nasazení ošetřených oděvů do akce či profesionální servis Miele.

To vše jsou kritéria, která se odrazí nejen na kvalitě vypraných oděvů pro hasiče, ale také na ekonomice celého pracího procesu.

Foto: Světa Prokešová

Systemové řešení pro záchranné složky

Profesionální ošetřování zásahových obleků a masek

Nová řada profesionálních praček (80 l) a sušiček (180 l) Miele Octoplus nabízí kompletní hospodárné a šetrné řešení technologie pro ošetřování zásahových obleků a masek.

Přístroje Miele Octoplus umožňují praní, dezinfekci a impregnaci ochranných zásahových obleků, praní a vystrojení pracovního bavlněného nebo směsného oblečení na samozhášivost, praní a dezinfekci dýchacích masek i praní protichemických ochranných obleků.

Více informací na:

www.miele.cz

www.miele-octoplus.de

telefon: 543 553 146

octoplus®

Na kvalitě záleží.

Miele
PROFESSIONAL

PŘIHLAS SE DO SOUTĚŽE, STAŇ SE MISS A ZÍSKEJ:

- oficiální titul MISS HASIČKA 2010
- prestiž a publicitu
- hodnotné ceny
- víkendové soustředění v péči profesionálů (vizážista, fotograf, ...)
- 10 000 volných minut pro tvůj hasičský sbor
- VIP vstupenky na finálový večer pro hasiče z tvého sboru a rodinné příslušníky

**MÁTE VE SVÉM OKOLÍ ZAJÍMAVOU
A HEZKOU HASIČKU?**

**PAK JI ZAREGISTRUJTE NA
www.misshasicka.cz do 15. 7. 2010**

Nejkrásnější hasičky čeká focení prestižního kalendáře pro rok 2011 s renomovaným fotografem.

Hasiči, sledujte webové stránky, už brzy můžete hlasovat pro své favoritky.

